Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 341
Vineri 2 august 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

In cuprinsul ziarului

REACTORUL ATOMIC ROMINESC A INTRAT IN FUNCȚIUNE

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn
Tovarășului GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ
Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne
Tovarășului CHIVU STOICA

Vă raportăm cu satisfacție că, în urma efortului depus de muncitorii, tehnicienii, inginerii și oamenii de știință de pe șantierul Centrului de Cercetări Nucleare, în colaborare cu specialiștii sovietici, azi, 31 iulie 1957, ora 15,53, reactorul atomic de 2000 Kw a intrat în funcțiune.

Lucrările continuă conform programului stabilit pentru atingerea puterii nominale.

COMITETUL PENTRU ENERGIA NUCLEARA DE PE LINGA CONSILIUL DE MINIȘTRI

INSTITUTUL DE FIZICA ATOMICA AL ACADEMIEI R. P. ROMINE

In cinstea zilei de 23 AUGUST

SĂ INTENSIFICĂM MUNCA PE OGOARELE PATRIEI!

Două probleme importante și actuale...

In întovărășirile agricole recoltarea ridică două probleme la fel de importante și actuale. Este vorba despre crearea și mărirea fondului de bază și strîngerea în comun a griului pentru însămînțările de toamnă.

Dîndu-și seama de importanța fondului de bază, adunările generale ale multor întovărășiri agricole au luat astă-primăvară hotărîrea ca întovărășiții să ajute la formarea și creșterea fondului printr-o contribuție în griu, porumb sau alte produse care să fie valorificate prin organizațiile comerciale de stat și cooperatiste.

In raionul Titu și în alte părți s-a destinat fondului de bază recolta de pe anumite parcele. Acestea au fost lucrate în comun de membrii întovărășirilor. Adunările generale au stabilit cîte zile trebuie să lucreze fiecare întovărășit pe parcelele fondului de bază. Metoda aceasta a cerut o acțiune organizatorică mai îndelungată. Ea era necesară mai ales în acele întovărășiri unde nu se lucrează încă în comun. Parcelele destinate măririi fondului obștesc aveau deci și rolul de a-i obișnui pe întovărășiți cu munca laolaltă.

Ambele metode pentru creșterea fondului de bază își au „scadența" acum, la treieriș. In aceste zile întovărășiții își predau contribuția pentru fondul de bază stabilită de adunările generale. Trebuie spus că în majoritatea întovărășirilor contribuția este achitată cu bucurie de către membri. Mai mult încă. Văzînd că recolta e mai bogată decît se așteptau, membrii unor întovărășiri din regiunile Galați, București și Craiova au cerut în adunările generale să fie mărită contribuția fixată inițial.

Ca întovărășiții să contribuie din toată inima cu cereale la crearea fondului de bază ei trebuie să știe cum vor fi folosite, ce anume se va face cu banii obținuți din vînzarea lor. Banilor să li se dea întrebuințarea hotărîtă de întovărășiți. Cele mai multe întovărășiri au hotărît ca fondul de bază să fie format din unelte, animale de muncă și de producție (în special oi). Credem că este foarte înțeleaptă hotărîrea celor 4 întovărășiri din comuna Pietrele, raionul Giurgiu, care au început să construiască împreună o magazie.

Intovărășirile au nevoie de magazii pentru păstrarea seminței, a griului și porumbului necesar îndeplinirii obligațiilor contractuale asumate de întovărășiți în comun, a cerealelor ce vor fi vîndute în comun etc. Ele au nevoie și de grajduri pentru adăpostirea animalelor proprietate obștească. Iată de ce este foarte util ca întovărășirile să-și formeze fondul de bază și din construcții. Cînd întovărășirile sînt mici și fiecare în parte nu-și poate ridica singură construcțiile necesare este bine să se urmeze exemplul celor din Pietrele.

O a doua problemă importantă care se ridică în fața întovărășirilor este cea a strîngerii seminței în comun. Practica a dovedit că munca laolaltă e mai rodnică. Or, nu se poate închipui muncă laolaltă fără existența unui fond comun de sămînță asigurat din vreme.

Intovărășirile din raionul Strehaia au luat recent o valoroasă inițiativă. Ele au strîns încă de pe arie griul necesar însămînțărilor de toamnă. Griul este păstrat în comun de către fiecare întovărășire. Pentru a se ști cît griu trebuia strîns, întovărășirile au stabilit din timp mărimea suprafețelor ce urmează să fie însămînțate cu această plantă. Este recomandabil ca inițiativa din raionul Strehaia să fie grabnic extinsă, pentru ca în viitorul an agricol să nu mai existe întovărășire unde principalele lucrări agricole să nu fie făcute în comun.

Acum, la treieriș, întovărășirile capătă o bogată experiență în munca de creare și mărire a fondului de bază și a fondului comun de sămînță. Invățînd una de la alta, întovărășirile pot să-și îmbogățească această experiență și s-o folosească cu și mai mult succes la recoltarea porumbului și a altor culturi.

Intrucît se prevede o recoltă bună de porumb există posibilitatea ca în cele mai multe întovărășiri contribuția în porumb pentru fondul de bază să fie mărită. Cînd adunările generale vor lua în discuție problema măririi contribuției să se arate precis întovărășirilor care-i ultima formă materială pe care o va lua fondul de bază, în ce anume va consta el.

Puterea unei întovărășiri depinde nu numai de mărimea fondului de bază, ci și de forma pe care o îmbracă acesta.

Intovărășiți, faceți din recoltare un prilej de mărire a fondului de bază al întovărășirilor! Achitînd la timp contribuția fixată de adunările generale măriți averea obștească și-i puteți da întrebuințarea cea mai folositoare! Totodată strîngeți în comun sămînța pentru a putea lucra în comun și a obține recolte și mai bogate în viitorul an agricol!

Tractoristul Neagu Șerban de la gospodăria agricolă de stat Buzău, regiunea Ploești, este fruntaș în campania de vară, pe gospodărie. Iată-l în fotografie executînd arătură de vară.

Roadele tărăgănării

In regiunea Timișoara muncile de recoltare au început în preajma datei de 20 iunie. In aceeași perioadă au ieșit pe ogoare și muncitorii agricoli din cele 45 de gospodării de stat, cărora le revenea sarcina să secere și să treiere recolta de păioase de pe 83.357 de hectare și să execute arături de vară pe o suprafață de 65.000 de hectare. De atunci a trecut timp suficient deci pentru a ne întreba care este stadiul lucrărilor în gospodăriile de stat din această regiune. Și, pentru că într-o asemenea situație statistica este cea mai sintetică măsurătoare a rezultatelor obținute, vom recurge și noi la cîteva cifre. Iată-le: pînă la 26 iulie pe întregul trust se secerase 90 la sută din suprafață, se treierase recolta de pe 29.425 de hectare și se araseră cca. 5.000 de hectare. Puse față în față cu cele planificate, pentru oricine cunoaște cît de cît posibilitățile din aceste unități e limpede că aceste cifre oglindesc o tărăgănare nepermisă a lucrărilor, datorită căreia, între seceriș și treieriș pe de o parte, și între seceriș și arături pe de alta, s-a creat un decalaj foarte mare. Motivul? Condițiile de climă deosebit de grele în care s-au desfășurat aceste lucrări — așa sînt tentați să se justifice de la mic la mare toți tovarășii cu munci de răspundere din cadrul acestor unități. Să fie oare adevărat? In parte, se poate afirma că oamenii au dreptate. Ploile dese și vînturile care au bîntuit cu o frecvență destul de mare au împiedicat desfășurarea normală a lucrărilor, creînd unele greutăți în special la executarea secerișului. Putem considera însă că tot din cauza vremii s-au defectat și combinele și secerătorile-legători din gospodăria de stat Mănăștiur?

De bună seamă că nu. Mai ales că acestea au stat multe zile bune de lucru tocmai la începutul campaniei, cînd vremea era deosebit de frumoasă. Explicația acestui fapt trebuie căutată în altă parte, și anume în reparațiile de mîntuială care s-au făcut, precum și în lanul plin de buruieni unde s-a lucrat cu aceste mașini. Incă un fapt: la gospodăria de stat Sculea, secerătorile-legători n-au putut lucra o parte din vreme din lipsă de minuitori.

Gospodăriile de stat mai sus amintite nu sînt singurele exemple unde utilajul nu a fost folosit cu întreaga lui capacitate. Dintr-un motiv sau altul, acest lucru s-a întîmplat în majoritatea unităților. Numai așa se explică de ce la 1 iulie

(Continuare în pag. a 4-a)

Toate forțele pentru grăbirea treierișului

Datorită eforturilor sporite depuse de muncitorii ogoarelor s-a reușit ca în cea mai mare parte a țării secerișul păioaselor (în afară de ovăz) să fie terminat sau să se apropie de sfîrșit. In unele regiuni au fost dobîndite rezultate bune și în ce privește treierișul. In regiunile București și Ploești, bunăoară, se treierase pînă acum cîteva zile mai mult de un sfert din întreaga recoltă. In numeroase locuri însă treieratul păioaselor se desfășoară cu multă încetineală. Rămase în urmă în această privință sînt îndeosebi regiunile Iași, Pitești, Oradea, Hunedoara, Bacău.

Rămînerea în urmă a treierișului nu se datorește numai timpului ploios, așa cum caută să justifice unele organe agricole și de stat care răspund de bunul mers al recoltării. Situația de pe teren dovedește clar că tărăgănarea treierișului este provocată — printre altele — de proasta organizare a muncii la arie, de faptul că unele garnituri de treier nu sînt folosite, sau funcționează cu întreruperi.

Intîrzierea treierișului va duce fără îndoială la pierderea unor însemnate cantități din recoltă, din pîinea oamenilor muncii. De aceea, toate forțele trebuie îndreptate acum în direcția grăbirii treierișului. Organele agricole, activiștii sfaturilor populare au datoria să ia cu toată răspunderea cuvenită măsurile care se impun pentru grăbirea ritmului treierișului. Folosirea unui număr cît mai mare de atelaje pentru transportatul fără întîrziere al snopilor la arie, organizarea unor cete mari bine închegate de oameni care să asigure funcționarea neîntreruptă a batozelor, utilizarea din plin a tuturor garniturilor de treier astfel ca la fiecare arie să se lucreze din zori și pînă noaptea, iar acolo unde sînt condiții de iluminare chiar și noaptea, iată cîteva din măsurile menite să ducă la terminarea într-un timp cît mai scurt a treierișului.

Oamenii de știință în sprijinul agriculturii

Prof. C. SANDU-VILLE
de la Institutul Agronomic Iași

Agricultura noastră trece prin transformări din ce în ce mai adînci. Pe zi ce trece, sectorul socialist crește și se întărește. Regiunea Constanța, bunăoară, a fost cooperativizată în întregime, iar în alte părți ale țării tot mai mulți țărani muncitori își îndreaptă cu încredere pașii spre gospodăriile colective, întovărășirile agricole și cooperativele agricole de producție.

O dată cu transformările sociale a început să se resimtă și nevoia prefacerilor tehnice în domeniul agriculturii. Situația nouă creată de dezvoltarea agriculturii socialiste cere ca pămîntul să fie lucrat, în scopul sporirii producției la hectar, potrivit științei și tehnicii agricole înaintate.

In regiunea Iași, prezența Institutului Agronomic „Ion Ionescu de la Brad" și a celor 5 stațiuni experimentale I.C.A.R. creează o bază materială prielnică întăririi tehnice a agriculturii. Oamenii de știință din domeniul agricol au reușit în bună măsură să împletească activitatea lor de cercetare cu munca de întărire și dezvoltare a sectorului socialist din agricultura regiunii. In numeroase gospodării agricole colective au fost înființate case-laborator, conduse fie de Institutul Agronomic, fie de stațiunile experimentale I.C.A.R. Ca urmare au fost introduse în cultură plante noi, s-au înființat loturi semincere a căror suprafață a sporit de la an la an, au fost puse în practică metode agrotehnice înaintate. Dacă am examina numai activitatea Institutului Agronomic „Ion Ionescu de la Brad" în cadrul acestor case-laborator, am constata că în anul 1957 la cele nouă gospodării agricole colective pe care le îndrumează s-a înființat cîte un lot semincer pentru producerea seminței de fasole tucără cu bobul alb linia Iași-5, creată în Stațiunea de cercetări agronomice din Iași.

Cultura porumbului hibrid în regiune este urmărită fără întrerupere. La unele gospodării agricole colective oamenii de știință îndrumă direct lucrările pe loturile destinate producerii seminței hibride de porumb. De asemenea, la gospodăriile de stat se cercetează cu multă atenție comportarea diferiților hibrizi dubli proveniți din import.

Pentru sprijinirea tehnică a agriculturii din regiune, Institutul Agronomic din Iași a înființat un cabinet de consultații, unde cei interesați pot să ceară lămuriri asupra diferitelor probleme pe care le sesizează la locul de muncă, fie în scris, fie verbal. Numai în a doua jumătate a lunii februarie, cadrele didactice din institut au dat peste 100 de consultații.

Un mijloc eficace de răspîndire a metodelor științifice de lucrare a pămîntului îl constituie cursurile care se țin în fiecare an la Institutul Agronomic cu directorii, inginerii și tehnicienii din gospodăriile agricole de stat, pentru reîmprospătarea cunoștințelor de specialitate, precum și cursurile ce au loc în timpul iernii în unele gospodării agricole colective.

PE VIITOR PROPUNEM CA IN CENTRELE UNDE EXISTA INSTITUTE AGRONOMICE SA IA FIINȚA CITE O „CASA A AGRONOMULUI", UNDE SA SE DUCA O ACTIVITATE INTENSA DE IMPROSPATARE A CUNOȘTINTELOR CADRELOR CE LUCREAZA PE TEREN. CREDEM CA INGINERII NOȘTRI ȘI INDIRECT AGRICULTURA ȚARII AR TRAGE MAI MULTE FOLOASE DACA IN FIECARE AN IN TIMPUL IERNII O PARTE DIN INGINERI AR FI SCOȘI DIN PRODUCȚIE ȘI TRIMIȘI SA URMEZE ASTFEL DE CURSURI LA „CASELE AGRONOMULUI". CONSIDERAM, DE ASEMENEA, CA O ASTFEL DE PREOCUPARE IN TIMPUL IERNII AR FI MULT MAI NIMERITA DECIT BUCHISIREA ANUMITOR STATISTICI SAU INSTRUCȚIUNI CARE NU SINT INTOTDEAUNA FOLOSITOARE.

Tot ca o muncă de ajutorare a agriculturii din regiunea noastră poate fi considerată inițiativa să se țină (prin Societatea pentru răspîndirea științei și culturii), chiar în unele gospodării colective din regiune, consfătuiri de producție care au fost organizate în chipul următor: mai întîi s-au format echipe alcătuite din oameni de știință și cercetători de diferite specialități, de la Institut și stațiunile experimentale I.C.A.R. Echipele au mers în gospodăria colectivă respectivă și au analizat în amănunțime, timp de 1—2 zile, felul cum se desfășoară procesul de producție. Abia după aceea a fost organizată consfătuirea cu toți colectiviștii, cu ocazia căreia li s-au arătat lipsurile și măsurile pe care trebuie să le ia pentru a obține rezultate mai bune, pentru realizarea unor beneficii sporite.

SFATUIM ȘI PE COLEGII NOȘTRI DE LA CELELALTE INSTITUTE AGRONOMICE SĂ APLICE ȘI SĂ EXTINDĂ METODA FOLOSITĂ DE NOI PENTRU A CONTRIBUI EFECTIV LA INTĂRIREA ȘI DEZVOLTAREA SECTORULUI SOCIALIST DIN AGRICULTURĂ.

Noi vom da și mai departe atenție transmiterii oamenilor din producție a tot ceea ce poate să le fie folositor în lupta pentru obținerea unor recolte din ce în ce mai îmbelșugate.

DE CE NU SE TREIERĂ ȘI NOAPTEA?

In ziua de 29 iulie am poposit pe aria nr. 1 a comunei Vlădila din raionul Caracal. Pe arie forfota era mare. Batoza C-14 a S.M.T.-ului Caracal înghițea cu lăcomie snopii grei de griu.

— Nu-i încă ora 7 seara și-am bătut aproape 18.000 kg de boabe. Da' să vedeți dvs. la noapte ce-om mai bate — ne zise batozarul P. Marin.

Pe nesimțite umbrele serii s-au lăsat și peste vatra satului Vlădila. Pe aria nr. 1 însă, cele 2 reflectoare împrăștiau o lumină puternică și plăcută. Intreaga arie era luminată feeric. Batoza și-a continuat lucrul ca și ziua, însă numai pînă la orele 10, cînd... a amuțit.

Comitetul executiv al sfatului popular comunal, (președinte Constantin Gîscă, secretar Paraschiv Zamfirescu) tehnicianul agronom Ion Arnăutu și responsabilul de arie Tudor Haralambie nu s-au îngrijit să mobilizeze din vreme pe gospodarii ce au stogurile de griu rînduite pe arie în imediata apropiere a batozei și urmau să treiere în cursul nopții. Treaba aceasta ei au făcut-o abia seara între orele 8-9 și atunci mai mult formal, deoarece nici nu știau cine anume sînt acei țărani muncitori care urmau să treiere. Din această cauză identificarea s-a făcut cu mare greutate.

Așa stînd lucrurile, pe bună dreptate, țăranii muncitori Vasile Izbiceanu și Simion Florea, care veneau la rînd la treieriș, le-au răspuns celor de la sfat:

— Păi bine măi oameni buni, acuma la ora 10 seara ne anunțați că ne-a venit rîndul la treieriș? Da' cum să mai anunțăm noi la ora asta oamenii din cete? De unde luăm saci și căruțe, pentru punerea boabelor treierate?

Oamenii aveau dreptate. Așa, în pripă, nu se poate face treabă. De aceea, pe viitor sfatul popular din comuna Vlădila are datoria să-i cunoască din vreme pe oamenii care trebuie să treiere și noaptea, să-i anunțe încă cu o zi mai înainte cînd și la ce oră le vine rîndul la batoză.

Dacă se va proceda în felul acesta, atunci desigur că la aria nr. 1 se va putea treiera toată noaptea, iar în comuna Vlădila se va scurta mult durata treierișului — lucrare care acum este mult rămasă în urmă, pînă la 29 iulie treierîndu-se recolta de pe numai 360 de ha din totalul de 1.118 recoltate.

B. ACIU

FRUNTAȘUL STAȚIUNII

„Puștiul", așa obișnuiesc să-i spună colectiviștii din Șelimber tractoristului Ștefan Mocioian de la S.M.T. Turnișor-Sibiu. Cînd în urmă cu un an a venit cu tractorul în comuna lor, colectiviștii, văzîndu-l așa tînăr, n-au prea avut încredere în el. „Un copil pe un tractor" și atîta tot. Acum însă, pînă și bătrînii satului văd în „puștiul" un tractorist destoinic, gata oricînd să se ia la întrecere, în muncă, cu un vîrstnic. Spun acum pentru că așa cum e proverbul „toamna se numără bobocii". Și într-adevăr au mulți boboci de numărat colectiviștii din Șelimber anul acesta. Pe tarlaua ce a fost cultivată cu griu și care în mare parte a fost arată și însămînțată de „puștiul", recolta a fost de peste 2.000 de kg griu la ha. In urma secerătorii-legători acționată de tractorul lui Ștefan rămîneau pe miriști snopi grei.

Alături de miriști se întind terenurile cultivate cu porumb ale gospodăriei, care de asemenea au fost lucrate, în mare parte, de puști. Rar s-a mai

văzut prin partea locului așa porumb. Și asta pentru că toate lucrările de pregătire a solului, de însămînțat și de întreținere a culturii au fost făcute la timp și cu mijloace mecanizate. Tractoristul Ștefan Mocioian și-a realizat planul pe campania de primăvară în proporție de 212 la sută. Pentru aceste merite conducerea S.M.T.-ului i-a înmînat insigna de tractorist fruntaș pe stațiune. Oare s-a gîndit el cînd, părăsind satul Valea Băii, regiunea Pitești, unde s-a născut, că va putea ajunge vreodată fruntaș în muncă? După cum însuși mărturisește, pe atunci unicul lui scop era să scape de sărăcia în care și-a trăit anii copilăriei și să învețe o meserie.

Cu timpul însă, după ce a apucat să pătrundă tainele meseriei de tractorist, în mintea sa a încolțit dorința de a deveni fruntaș. Cu ajutorul organizației U.T.M. și al tehnicienilor din stațiune, el a reușit să-și atingă ținta. Dar asta nu-i totul. In fața lui ca și în fața celorlalți tractoriști stau acum sarcini mari. E vorba de terminarea treierișului, a dezmiriștitului, de pregătirea terenului și însămînțarea culturilor de toamnă. Ceilalți tractoriști din stațiune au hotărît să-l ajungă din urmă, ba chiar să-l întreacă. Urma va alege cine va cîștiga întrecerea.

PAUL PINTEA
corespondent

IN RAIONUL URZICENI

VITEZA ZILNICĂ LA TREIERIȘ POATE FI REALIZATĂ

In dimineața aceea plouase. Cîteva răpăieli scurte ce au durat doar vreo jumătate de ceas. După ce a stat ploaia, la vreo două ore, pe aria colectiviștilor din Bărcănești batoza bătea din plin. Cetașii dăduseră jos din stoguri cîteva rînduri de snopi, de deasupra, care se udaseră. Sub ei paiele erau uscate, așa încît treierișul a putut fi reluat.

Pe alte arii din raionul Urziceni însă, pe cele mai multe, nu se lucra. Recolta nu fusese cărată din timp la arie și așezată în stoguri, ci se practica obiceiul treieratului din căruță. Din cauză că paiele se udau, după o zi de ploaie trebuiau să mai treacă alte două-trei însorite în care timp să se usuce snopii. Și dacă numai acest fapt ar frîna realizarea vitezei zilnice de lucru la treieriș în raionul Urziceni încă ar fi bine. Dar mai sînt și altele. In multe comune, ca, de pildă, Grindu, Armășești etc. sfaturile populare nu s-au îngrijit din timp să organizeze cetele. Acestea se formează pe arie, la întîmplare. După ce se treieră recolta de pe două-trei hectare, batoza este oprită pentru a fi curățată.

Dacă adăugăm la toate acestea și desele defecțiuni ale garniturilor de treier, înțelegem de ce în raionul Urziceni s-a creat un decalaj neîngăduit de mare între seceriș și treieriș. Secerișul poate fi considerat terminat, iar treierișul e abia la început. De două săptămîni tot la început a rămas? In decada trecută, de exemplu, în trei zile batoza din satul Dridu n-a treierat decît 17.032 kg., adică aproape norma unei singure zile. In Jilavele se treieră în medie 4.000-4.500 kg., nerealizîndu-se astfel nici o treime din viteza zilnică planificată. Aici președintele sfatului popular încearcă să arate că ploaia este singura cauză pentru care treierișul merge slab. Noi nu-i împărtășim părerea.

De ce în comuna vecină, Alexeni, o batoză de același tip a bătut într-o singură zi 17.172 kg.? Pentru că aici au existat cete bine formate, iar recolta a fost cărată din timp la arie și depozitată în stoguri. Pe această arie S.M.T. Urziceni a adus un tractor de rezervă care să înlocuiască imediat tractorul ce acționează batoza, în cazul cînd acesta ar rămîne în pană.

Dacă și în celelalte comune se va organiza munca ca la Alexeni sau la Bărcănești, raionul Urziceni nu se va mai afla în situația grea ca din 28.178 ha de griu, secară și orz secerate să nu aibă treierate decît 7.400 ha, adică 26,2 la sută. Există aci toate condițiile ca viteza zilnică de treieriș să fie realizată, ca raionul Urziceni să ajungă curînd la nivelul raioanelor fruntașe ale regiunii București.

ION GOJA

Pentru fondul central AL STATULUI

165.000 tone grîu-secară livrate statului de gospodăriile de stat

In gospodăriile agricole de stat s-au treierat griul și secara de pe o suprafață de peste 200.000 ha. Gospodăriile agricole de stat au livrat statului peste 165.000 tone griu-secară, ceea ce înseamnă aproape jumătate din producția planificată.

Recoltele sînt deosebit de bogate. In regiunea Suceava producția medie la hectar, de pe suprafața treierată pînă acum, este de 2.100 kg; în regiunea Oradea 2.000 kg., iar în regiunile Bacău, București și Ploești este peste 1.900 kg. la hectar. Sînt numeroase gospodării agricole de stat care se mîndresc cu producțiile lor. Gospodăriile agricole de stat Piatra, Pietroșani și Ivănești, regiunea București, Secueni-Roman și altele au obținut de pe suprafața treierată producții cuprinse între 2000 și 2600 kg. la hectar.

(Agerpres)

Țăranul muncitor Pătrui Traian a încheiat cu cooperativa din Lovrin un contract pentru 500 de kg de griu. Iată-l în fotografie pe țăranul muncitor Pătrui Traian la baza din Lovrin, raionul Sînnicolaul Mare, predînd cele 500 de kg de griu.

ÎN 15 ZILE — 120.000 TONE

In momentul de față, în toate satele de pe cuprinsul patriei se recoltează din plin. Paralel cu munca de seceriș și treieriș, la bazele de recepție din întreaga țară au început să fie aduse cereale din noua recoltă. O parte din aceste cereale vin de la gospodăriile agricole de stat, iar restul sînt aduse în baza contractelor încheiate cu cooperația și I.C.S. „Recolta" de către gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole și țăranii cu gospodării individuale.

In numai 15 zile, bazele de recepție au primit peste 120.000 de tone de griu și însemnate cantități de orz, secară și orzoaică. In regiunile din sud, unde recoltarea a început mai devreme, munca de predare a cerealelor se desfășoară într-un ritm mai rapid. Astfel, gospodăriile agricole de stat din regiunea Constanța au livrat statului peste 24.800 tone de griu, iar cele din regiunea București mai mult de 18.800 tone.

In ultimele zile unitățile agricole cooperatiste și țăranii cu gospodării individuale au predat, în baza contractelor, cca 10.000 tone de griu. Numai la bazele de recepție din raionul Craiova au fost preluate zilele acestea aproape 200 tone de cereale.

Pentru înmagazinarea în bune condiții a cerealelor, bazele de recepție au fost dotate cu toate materialele necesare.

Cultura și viața

DIN REALIZĂRILE REGIMULUI DE DEMOCRAȚIE POPULARĂ

Pe șantierul fabricii de zahăr din Livezi

Livezi e un sat cum sînt multe presărate pe malurile Jiului. De la Livezi plecau mereu oltenii cu coasa ori cu cobilița la spinare (după anotimp) în căutare de lucru. Cei ce rămîneau acasă nu aveau altceva mai bun de făcut decît să se tocmească la moșierii craioveni și să se hărțuiască cu perceptorii, jandarmii și alți slujbași care umblau după plocoane și ruștefuri. Vara care venea semăna cu vara care trecuse — un an semăna cu altul, tot așa cum deceniile se asemănau între ele ca două picături de apă. Nimic nu se clintea din rînduiala satului. Lăutarul cel bătrîn, timp de o jumătate de veac, duminică de duminică deschidea hora cu „Alunelul oltenesc" și în fiecare seară cînta în circiumă, pentru început „M-a făcut muica oltean", la mijlocul zaiafetului tot „M-a făcut muica oltean" și la sfîrșit, pe uliță, iarăși „M-a făcut muica oltean". Asta pînă cînd scălîndul lăutar a murit de foame și de bătrînețe. Feciorul lăutarului cel răposat l-a moștenit odată cu scripca și obiceiurile.

Intr-o vară, cu mulți ani în urmă — să tot fie cam un sfert de veac de atunci — se părea că toate se vor schimba. La circiumă venise un străin care făcuse cinste la toți cei ce se aflau de față. După ce capetele se înfierbîntară destul, străinul începu să povestească ceva despre o fabrică, despre un șantier. Dădu și parale oamenilor, după ce aceștia au pus degetul pe hîrtie.

A doua zi, cei ce băuseră și puseseră degetul fură sculați cu noaptea-n cap de jandarmi, primari, vătășeii primăriei și duși pe șantierul ce apăruse ca din pămînt pe malul Jiului, chiar în marginea satului. A fost îmbulzeală mare. Primii pionieri ai șantierului munceau pe jumătate preț așa cum iscăliseră „contractul" la circiumă. Au venit oameni și din alte sate. Toate au revenit însă la normal. Șantierul s-a închis după cîteva luni lăsînd — mărturie că a existat — cîteva gropi și niște ziduri neterminate. Livezenii au pornit-o din nou pe drumurile țării cu coase ori cobilițe la spinare.

După un sfert de veac de liniște pe șantierul din Livezi au început să urule din nou betonierele. Era în 1955. Sute de oameni, zidari, dulgheri, fierari, meșteri aparținînd de zeci de bresle au ridicat cea mai mare și mai modernă fabrică de zahăr din țară. Această construcție este legată de continua preocupare pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc. Clădirile au fost construite de romîni: mașinile și instalațiile au fost construite în uzine din R. D. Germană. Acum ingineri și tehnicieni, muncitori romîni și germani montează împreună ultimele instalații. La început s-au înțeles mai anevoie unii cu alții. Dar încetul cu încetul germanii au învățat cîteva cuvinte romînești, iar romînii cîteva cuvinte nemțești și acum se înțeleg de minune. Mărturia cea mai bună este lucrul făcut. Au și început probele pentru verificarea unor instalații. Altele au început rodajul rece. Lucrările șantierului se apropie de sfîrșit. Praful de cărămidă și de var s-a mai subțiat. Multe betoniere au amuțit, au fost mutate pe alte șantiere. Au plecat și din lucrători. Erau așteptați de alte construcții noi. S-au despărțit cu greu. Dar așa e viața constructorilor. Unii însă s-au apucat să învețe cum se face zahărul, fiind hotărîți să rămînă la Livezi. La cursurile organizate pentru pregătirea lucrătorilor care în toamna acestui an vor începe să producă în fiecare ceas cîte un vagon de zahăr, vin strungari lăcătuși, zidari sau simpli țărani din sat.

Că zahărul se face din sfeclă de zahăr este un lucru știut. Însă puțini sînt cei ce știu că într-o fabrică modernă ca cea din Livezi meșteșugul fabricării zahărului depinde de priceperea celor 4—5 lucrători care mînuiesc apa la „rampa" de descărcare a sfeclei. Da, nu e nici o greșală: apa va descărca sfecla din vagon înlocuind munca grea a două-trei sute de oameni. Nici un lucrător nu va pune mîna pe o sfeclă de zahăr.

De la intrarea vagonului cu sfeclă și pînă la ieșirea vagonului cu zahăr cubic ori tos, toate muncile vor fi împlinite de mașini. Meșteșugul omului va sta în supravegherea tablourilor cu zeci de cadrane pe care se vor mișca ace, ca acelea ale ceasurilor deșteptătoare. Mîna omului va apăsa un buton, va învîrti un întrerupător și mașinile vor transporta sfecla prin uriașele instalații de unde va ieși zahăr cubic ori tos — după cum va hotărî tot el — omul.

In cutii și în saci tot mașinile vor aranja zahărul. Borhotul va fi uscat de mașini speciale și tot ele îl vor duce în siloz, ca și din siloz în vagon. Borhotul produs și conservat astfel (uscat) va putea fi păstrat ani de zile.

După cum se vede, la Livezi a fost împămîntenită tehnica cea mai modernă și mulți, mulți țărani învață acum să o mînuiască. Poate că în toamna aceasta în ziare vor apare nume noi de muncitori fruntași... Bănăndu Ștefan ori Piță Ștefan ori cine știe care dintre elevii de astăzi vor fi printre cei cu care se vor mîndri muncitorii din Livezi?

Livezi este astăzi un sat, însă ceva mai deosebit decît celelalte sate de pe malurile Jiului. Cu un an în urmă a intrat în funcție o mare fabrică de ulei vegetal. Peste cîteva luni intră în funcțiune cea mai mare și mai modernă fabrică de zahăr din țară. În sat s-au construit blocuri cu zeci de apartamente în care locuiesc și vor locui sute de muncitori ai fabricii. Cei mai mulți dintre tinerii din Livezi au și devenit muncitori cu calificare industrială: strungari, lăcătuși, mecanici, electricieni.

Asfaltul a apărut pe uliți și înfățișarea satului și a oamenilor se apropie din ce în ce mai mult de înfățișarea orașului. În orice caz diferența s-a micșorat simțitor.

Incă o fabrică de zahăr va intra în funcțiune. Prilej de bucurie pentru toți și prilej de mîndrie pentru cei ce au muncit pentru construirea ei. Dar și prilej de îngrijorare pentru noua direcție a fabricii...

Vom avea sfecla necesară (200 de vagoane zilnic)? Iată ce se întreabă, calculează, și iar calculează și se întreabă cei răspunzători de asigurarea sfeclei — materie primă pentru fabrica din Livezi.

Să aruncăm o privire asupra calculelor: fabrica trebuia să contracteze cu producătorii cultivarea a 19.000 de hectare cu sfeclă de zahăr. Trebuia, fiindcă nu s-a contractat decît 12.107 hectare din care au fost însămînțate 10.668 de hectare și au răsărit abia 10.641 hectare. Dintr-un condei fabrica va primi materia primă substanțial micșorată (cu cca o treime). Care o fi cauza? Să mai revedem o dată aceleași calcule: În calculele respective intrau și G.A.S.-urile și G.A.C.-urile și întovărășirile agricole, care însă au rămas numai în calcule pe hîrtie. Fiindcă G.A.S.-urile au contractat... 221 hectare, iar G.A.C.-urile au însămînțat cu cca 17—18 la sută mai puțin față de suprafața contractată... În această chestiune cine cere cuvîntul?

★

De fapt reportajul se oprește aici. Am așternut pe hîrtie faptele și impresiile prinse în decursul zilelor petrecute în noua fabrică din Livezi. Dar la Livezi continuă să se petreacă evenimente noi. Montorii pornesc alte agregate; noi instalații intră în rodaj rece ori cald. Pînă în noiembrie, cînd fabrica va intra în funcțiune, vom afla mereu asemenea vești trimise din Livezi: s-a aprins focul în primul cazan de aburi al termocentralei... aburul a pus în mișcare prima turbină, și cîte altele...

Toate aceste vești ne bucură, fiindcă ele ne apropie de vestea ce va fi scrisă cu litere mari în toate ziarele: „La fabrica din Livezi a fost produs primul vagon de zahăr"!

SOLO JUSTER

Biblioteca

ION POP RETEGANUL: „Povești ardelenești"

Poporul a izvodit acele mărețe basme, în care totdeauna în omul sărac și cinstit mocnește setea de a smulge jugul, obidirea, nedreptatea zbirilor, a celor bogați.

Scriitori de talent au cules aceste comori și le-au redat poporului într-o haină de sărbătoare. Asa au făcut Creangă, Alecsandri, Sadoveanu, Coșbuc, Ispirescu, Vissarion, Pop Reteganul. O parte din poveștile ardelenești ale acestuia din urmă au apărut de scurtă vreme.

Ion Pop Reteganul născut în satul ardelenesc din Reteag a avut o copilărie tristă. Ani de-a rîndul copilandrul a privit fața mohorîtă a tatălui său, cînd „birăul" (primarul boieresc) îi striga din poartă: „Mitre, mîine să iești la domn, cu tată-tău, cu mamă-ta și cu muierea ta, că de nu, știi ce te așteaptă".

Invățînd carte și iubind scrisul, pe lîngă alte scrieri proprii Pop Reteganul a cules din diferite comune ale Ardealului — pe unde a fost învățător — poveștile ce i s-au părut mai frumoase și mai folositoare pentru luminarea poporului. In aceste povești apare agerimea de minte și bunătatea inimii omului nepătat de murdăria aurului agonisit prin împilarea altora și, totodată, lăcomia și răutatea boierului îngîmfat în bănet (cum vedem în povestea Aflatul). Intelegerea și dragostea pentru animalele folositoare și în același timp îngîmfarea, șiretenia și răutatea unei fete de împărat, ne sînt înfățișate în Povestea lui Pahon. Cîtă sete de bine este în inima omului dezgustat de bogăție dar însetat de fapte mari care să folosească tuturor oamenilor, aceste virtuți se întîlnesc în poveștile Măr și Păr, Aripă frumoasă, sau Voinicul Parsion.

Poveștile culese din gura țăranilor ardeleni de Pop Reteganul au o deosebită valoare prin nespusa frumusețe a bogăției limbii, dar și prin faptul că ele ne redau atitudinea poporului nostru în lupta pentru lumină, pentru libertate, pentru biruința celui drept asupra a tot ce-i rău și urît.

Din toată lumea

Porumbul nu cunoaște frontiere

Numai cu puțini ani în urmă, porumbul nu creștea în nordul Uniunii Sovietice decît pînă la linia Luțk—Voronej—Saratov—Aktiubinsk. Astăzi, limita nordică a culturii porumbului trece prin Arhanghelsk și Sverdlovsk, adică de la Marea Albă în centrul Uralilor.

Masa de furaje verzi obținută la hectar re-

prezintă sute de chintale. S-au obținut astfel 760 de chintale la Briansk, 800 la Grodno, 600 la Moscova, 900 la Riga, 450 la Leningrad, 900 la Arhanghelsk, 600 la Molotov.

Limita nordică a culturii porumbului pentru boabe trece prin Grodno, Smolensk și Kazan.

In 1960, porumbul boabe și furajer va fi cultivat în Uniunea Sovietică pe o suprafață de zeci de milioane de hectare.

Vacile încălzesc... casa

La o fermă din Danemarca, vacile sînt folosite ca sursă de căldură pentru încălzirea caselor. Sistemul de încălzire lucrează pe aceleași principii ca și pompa termică. Din cauza izolației, temperatura din cuprinsul grajdului este foarte ridicată, motiv pentru care el trebuie să fie ventilat. Aerul cald se aspiră prin niște deschizături într-o instalație de încălzire, unde un filtru de apă îndepărtează impuritățile și mirosurile. Aerul cald și purificat este răcit la — 13 grade Celsius, și așa, rece și proaspăt este retrimis în grajd.

In acest timp, căldura absorbită de instalația

de răcire (vaporizator) este transmisă cu ajutorul unui condensator apei calde care circulă și încălzește radiatoarele din locuințele fermei. Termostatele permit ca temperatura din locuințe să fie păstrată constantă.

Un număr de 14 vaci asigură suficientă căldură pentru locuințele fermei. Costul curentului electric folosit costă mai puțin de jumătate din costul încălzirii cu cărbune sau păcură.

Sfatul medicului

Ce este regimul alimentar

Desigur, ați băgat de seamă că pe orice bolnav medicul îl sfătuiește ce anume trebuie să mănînce și ce nu. Această oprelește ce se pune bolnavului de a nu consuma anumite alimente sau de a le prepara într-un anumit fel se numește regim.

Cum trebuie să mănînce omul bolnav?

In general, bolnavul mistuie mîncarea cu atît mai greu cu cît boala e mai grea. Mistuirea este desigur și mai grea pentru cei ce suferă de boli ale stomacului, ale intestinelor sau ale ficatului. Totuși, și acești bolnavi trebuie să se hrănească bine, spre a putea lupta contra bolii.

Adesea medicul spune bolnavului: „Ai grijă să mănînci mai ușor". Cei mai mulți înțeleg greșit acest sfat și se mulțumesc să mănînce, pe zi, 2—3 cartofi fierți și o cănită cu lapte, bucuroși că au ținut regim. Oricine își dă seama că a mînca în acest fel mai multă vreme înseamnă a supune organismul la lipsuri mari, care-l îmbolnăvesc mai rău.

Deci prima condiție a unui regim este de a cuprinde alimente în cantitate suficientă pentru nevoile corpului. Aceasta mai ales cînd este vorba de un regim de lungă durată la un om care muncește. Chiar și cel ce zace la pat suferind de o boală mai lungă are nevoie de hrană suficientă.

Altă cerință a regimului este ca bolnavul să nu mănînce mult deodată, ca cei sănătoși. El trebuie să mănînce de mai multe ori pe zi și cîte puțin de fiecare dată.

De obicei bolnavului îi sînt permise cam aceleași alimente ca și omului sănătos. Uneori însă anumite alimente ca: ouă, grăsimi, carne, varză, fasole, fructe crude, băuturi alcoolice, ardei iute, piper, sare și altele nu îi sînt permise. Bineînțeles aceste oprelești le hotărăște medicul.

Ceea ce este însă mai însemnat pentru un regim este felul de preparare a alimentelor.

Mîncărurile bolnavului de stomac se prepară numai fierte. Carnea poate fi și friptă pe grătar. Nu este permisă prăjeala în grăsime. Bolnavul trebuie să mănînce încet, să mestece bine mîncarea în gură, iar mîncarea să nu fie nici prea caldă, nici prea rece.

Cît timp se ține regimul? Sfatul medicului hotărăște de la caz la caz. Uneori, 3—4 zile de regim sînt de ajuns, alteori, cum ar fi la ulcerul de stomac, regimul durează 1—2 ani.

Insemnătatea regimului în tratamentul bolilor este tot atît de mare ca și puterea de vindecare a medicamentelor. In toate bolile stomacului vindecarea nu se poate căpăta fără regim, oricît de bune ar fi medicamentele.

Să tragem deci următoarea învățătură: a ține regim înseamnă a mînca cu anumite oprelești aproape tot ceea ce mănîncă și cel sănătos, însă toate aceste alimente preparate într-un anumit fel.

Dr. MIHAI ERACLIDE

PUNCT SANITAR

Pe lîngă S.M.T. Orțișoara, regiunea Timișoara, a luat ființă în acest an un punct sanitar utilat modern. Mecanizatorii stațiunii primesc aici ajutorul sanitar necesar.

Foto: PICKER SEVERIN

VEȘTI DIN SATELE REGIUNII IAȘI

Lumină electrică la Ruginoasa

In comuna Ruginoasa, raionul Pașcani, sînt pe sfîrșite lucrările de electrificare. In centrul comunei a fost construită clădirea uzinei electrice în care în prezent se montează cele 2 dinamuri care vor produce curent. O echipă de electricieni lucrează de zor la instalații în casele cetățenilor. Deputatul regional Ion Budura, în a cărei circumscripție electorală intră și comuna Ruginoasa, se preocupă îndeaproape de această acțiune. El are întreg sprijinul sfatului popular al comunei ca și al țăranilor muncitori care sînt nerăbdători să vadă aprinsă în casele lor lampa lui Ilici.

JOE LENTER
corespondent

BUCURIE PENTRU COPII

La toamnă, cînd va începe noul an de învățămînt, copiii țăranilor muncitori din satul Tarnița, raionul Negrești, vor intra cu bucurie în noua și frumoasa școală ridicată de curînd de către părinții lor. Țăranii muncitori din Tarnița, la chemarea sfatului popular și a învățătorilor din sat, au răspuns cu multă bucurie la construirea noii școli. Urmînd exemplul deputatului sătesc Constantin C. Cristea, și al directoarei școlii tov. Marieta Adrian, ei au strîns bani prin autoimpunere cu care s-au procurat materiale de construcție și au participat cu multe zile de muncă la ridicarea școlii care azi constituie o podoabă a satului lor.

ION TRIFAN
corespondent

O „grădină botanică" originală

Pentru o legare cît mai strînsă a teoriei cu practica, în școlile noastre elementare s-au inițiat loturi experimentale de cultură. Pe aceste loturi, micii naturaliști însămînțează tot felul de legume și flori.

Loturile experimentale care aparțin școlilor din Rovine, Gh. Lazăr, Mărculești și altele din raionul Slobozia sînt bine îngrijite și-ți fac o adevărată plăcere să le vezi. Nu tot așa stau însă lucrurile în comuna Gh. Doja: aici, pe lotul experimental al școlii în locul florilor și legumelor se lăfăiesc buruienile. Ba cineva, cam hîtru de felul său, a poreclit biata grădină a școlii „grădina botanică a buruienilor"... iar buruienilor li s-au dat, spre alintare, nume de flori.

Să nu credeți cumva că grădina e așezată la vreo mare depărtare. Din contră; ea se află în drumul tuturor: între școală și sfatul popular. Ca atare, atît ziua, cît și în nopțile cu lună poate fi văzută cu ochiul liber de orice trecător.

Se cuvine să mai amintim că lotul experimental al școlii se află sub oblăduirea a trei tovarăși: Neagu Ignat, directorul școlii, Ion Botiș, profesor de științele naturii, și Ioana Dumitrescu, instructoare de pionieri.

După dezbateri grele, cei trei au hotărît să dea buruienilor care se răsfață astăzi în voie pe lotul experimental următoarele numiri științifice: ciumăfoaia = roza cîmpului; rapița sălbatică = floarea nopții; știrul = busuiocel, mărgăritar; torțelul = pătlăgele pe araci; aliorul = mușcată; albăstrelele = nu-mă-uita; colții babei = pitici cu suliți; scaieții = trandafirii Bărăganului.

Numai la un singur lucru nu s-au gîndit cei trei din comuna Gh. Doja: bunăoară, ce-ar face dînșii dacă micii lor elevi naturaliști le-ar servi, la masă, o salată de... „pătlăgele pe araci" o supă de... „pitici cu suliți" și le-ar oferi cîte un buchet de... „trandafirii Bărăganului", cu tradiționala urare: La mulți ani!

Lăsînd la o parte gluma, socotim că tovarășii Neagu, Botiș și Dumitrescu au datoria să se ocupe serios de grădina școlii, că acum-acum trece vara... și de! toamna se numără... pătlăgelele!

Ing. agr. ȘTEFAN A. IONESCU
secția agricolă raională Slobozia

Munci agricole

(E vorba de Florin Păcuraru, secretarul sfatului popular Tărtăria-Cioara, raionul Orăștie).

Mai acum cîteva zile,
Lîngă marginea de sat
Mă-ntîlnesc cu Păcuraru,
Secretarul de la sfat.
Gîfîind ca o batoză,
Părea tare obosit
Și mi-am zis: se vede treaba
Pîn-acum o fi muncit —
Seceriș, dezmiriștire,
Munci făcute-n ritm viu —
Cîte nu-s, de stai să judeci,
Cînd campania e-n toi?
— Merge treaba, nea Florine?
Iar Florin, oftînd din greu:
— Merge, dar e muncă multă —
Știe numai dumnezeu!
— Cam așa e! zic. Dar totuși
Bine că le faci pe toate!
— Păi, le fac că n-am ce-i face,
Fără mine nu se poate!
— Pentru astăzi, spre exemplu,
Rezultatu-i cunoscut?
— Cum să nu? Pînă acuma
Trei pulovere-am făcut!
— Ce?... pulover la... batoză?
Îl întreb foarte mirat.
Dar el: — Ce ai cu batoza?
Eu vorbesc de... tricotat!
Uluit peste măsură,
Mă gîndeam ca dracu-l ce!
N-am știut că treierișul
Și cu... igliță se face!
Am aflat însă la urmă
Ceea ce știa tot satul:
Cum că dumnealui, nevasta,
Se-ocupă cu tricotatul
Și că dumnealui, bărbatul,
Lîngă ea, ca o dădacă
Toată ziua îi ajută
La... pulovere să facă!
Ei!... așa, halal serviciu!
Să iei leafă de la sfat
Și să... stai lîngă nevastă,
Să-i ajuți la tricotat!

VALERIU FILIMON

Pe marginea activității brigăzilor experimentale

Primele învățăminte...

Incepînd din primăvara acestui an, în 100 de gospodării de stat din țara noastră se experimentează o nouă formă de organizare a muncii. E vorba de brigăzile experimentale pentru mecanizarea completă a lucrărilor agricole.

Se știe că aceste brigăzi sînt dotate cu un set complex de mașini și funcționează pe baza unui contract încheiat între membrii ei și unitatea respectivă. In contract sînt prevăzute o serie de sarcini reciproce privind colaborarea dintre părți pe tot timpul executării lucrărilor, precum și situațiile ce derivă din îndeplinirea sau neîndeplinirea acestor sarcini. Majoritatea mecanizatorilor din gospodăriile de stat cunosc de-acum obligațiile ce le revin brigăzilor experimentale. De aceea, credem că nu este necesar să mai insistăm asupra lor. De altfel, în ultimă instanță ele se reduc la faptul că 5 oameni execută toate lucrările — de la arătură și pînă la depozitarea recoltei în magazii — pe o suprafață de 500 de ha. Mai important este că acum, după cîteva luni de activitate, să arătăm cum au muncit și ce rezultate au obținut unele dintre aceste brigăzi.

In cadrul trustului regional Gostat-Craiova funcționează 3 brigăzi experimentale pentru mecanizarea completă a lucrărilor: la Caracal, Cetate și Moțățel. Deși organizarea lor s-a făcut cu întîrziere și mașinile prevăzute în dotare au venit pe rînd, brigăzile experimentale au reușit să execute mecanizat un volum complex de lucrări. Să luăm, de pildă, brigada experimentală de la gospodăria de stat Moțățel. Conform contractului, în afară de tăvălugi și o mașină pentru împrăștiat îngrășăminte naturale, această brigadă a primit întregul set de mașini și a putut să-și înceapă activitatea chiar de la sfîrșitul lunii aprilie. Luînd în primire 500 de ha (200 ha de grîu, 200 ha de porumb, 50 ha de porumb siloz și 50 de ha de lucernă), brigada a putut executa pînă în prezent lucrări de arat, semănat, cultivat, grăpat, prășit, împrăștiat îngrășăminte chimice, precum și cosit lucerna, greblat, recoltat și treierat păioase, transportat recolta, balotat paie etc., pe o suprafață ce totalizează peste 2.000 de ha. Trebuie să arătăm că aceste lucrări au fost de bună calitate și s-au executat în termenele optime.

Rezultate îmbucurătoare au obținut și celelalte două brigăzi înființate la începutul lunii mai în gospodăriile de stat Caracal și Cetate. La Caracal, bunăoară, porumbul de pe lotul brigăzii a fost prășit mecanic de trei ori și promite o producție de peste 4.000 de kg boabe la ha, ceea ce va însemna o depășire totală de 140.000 de kg față de prevederile contractului și, implicit, o creștere corespunzătoare a cîștigurilor realizate de membrii brigăzii (conform contractului pentru fiecare tonă de porumb obținută peste plan brigăzii îi revine — în funcție de procentajul depășirii și cu condiția respectării prețului de cost planificat — 60—100 de lei; în cazul nostru, brigada va primi drept premiu pentru depășirea cu 12 la sută a sarcinii de plan la porumb o sumă de 8.400 lei).

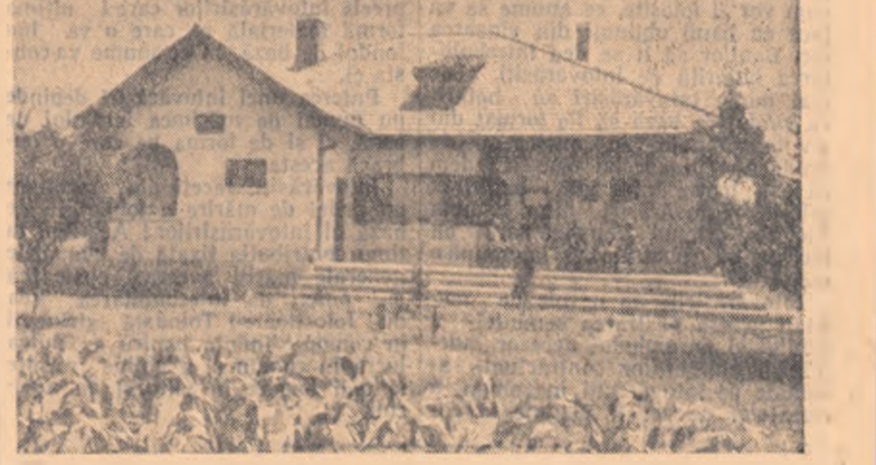
Au trecut numai 3 luni de cînd și-au început activitatea cele trei brigăzi experimentale din regiunea Craiova. Totuși, rezultatele obținute pînă acum ne îndreptățesc să afirmăm că noul sistem de lucru este deosebit de avantajos. Dacă luăm în considerare numai faptul că prin mecanizarea lucrărilor munca manuală s-a redus aproape în întregime și că lucrările se execută în termene optime și de bună calitate — deoarece mecanizatorii nu mai aleargă după hantraj, ci după producții mari — e cît se poate de clar că noua formă de organizare a muncii mecanizatorilor este o formă viabilă ce-și va găsi o largă aplicare în viitorii ani în gospodăriile de stat din țara noastră.

Avînd în vedere că brigăzile experimentale sînt de abia la începutul activității lor, e de datoria trustului regional Gostat-Craiova și a conducerilor unităților să le acorde mai mult sprijin decît pînă acum. E de dorit, de asemenea, ca membrii acestor brigăzi să nu mai fie folosiți la executarea altor munci, așa cum s-a procedat în timpul campaniei de seceriș și treieriș la gospodăria de stat Caracal. Nu de alta, dar aceste brigăzi sînt totuși... experimentale și din activitatea lor vor trebui trase anumite concluzii pentru ca ele să fie extinse și în alte unități.

Nu peste multă vreme, brigăzile experimentale din regiunea Craiova, ca și din celelalte gospodării de stat din întreaga țară, vor termina arăturile de vară și însămînțările de toamnă. Pentru aceasta, ele sînt dotate cu tot utilajul necesar. După aceea însă va trebui recoltat porumbul. In această privință trebuie să arătăm că majoritatea mecanizatorilor din brigăzile experimentale nu cunosc combina ce se folosește la recoltatul acestei culturi. De aceea, considerăm că Departamentul Gostat din Ministerul Agriculturii și Silviculturii trebuie să ia măsuri urgente pentru trimiterea acestor mașini pe teren, creînd astfel membrilor brigăzilor experimentale condiții să le studieze și să se instruiască din vreme, astfel că atunci cînd se va începe recoltatul porumbului să le poată folosi din plin.

L. GHEORGHE

Bătrînețe liniștită

In fotografie: azilul de bătrîni construit de sfatul popular din comuna Afumați, raionul Brănești, unde bătrînii se bucură de o atentă și permanentă îngrijire.

TREI SCURTE POVESTIRI... CU TÎLC

Cînd nu vrea tov. președinte!

Sătenii din Hotărani, comuna Fărcașele, au hotărît să repare de urgență în vara aceasta școala. Oameni gospodari, cu inițiativă și dragoste pentru copiii lor care capătă aici lumina învățăturii. Au procurat sătenii prin autoimpunere tablă galvanizată, ciment, cuie, cherestea, var și alte materiale. N-au reușit însă să obțină și bunăvoința tovarășului Mărculescu Dumitru, președintele sfatului, și a secretarei Tobescu Viorica. Ba, mai mult, i-au și supărat. Iar dacă se supără tov. Mărculescu, atunci gata, se supără și secretara. Și deci... s-a zis cu școala. Președintele din comuna Fărcașele e foarte sensibil; secretara la fel. E doar femeie. Și din cîte nu se poate supăra omul? Bunăoară, dacă comitetul de inițiativă a hotărît să depoziteze materialele într-o clasă a școlii și nu în pivnița sfatului (cum vrea președintele), președintele și secretara s-au supărat. Au și ei... socotelile lor.

Dacă spun oamenii că n-are rost să transporți zilnic de la 2 km materiale cu spinarea, mai ales cînd ești în toiul strîngerii recoltei, cei doi iar se supără. Iar dacă sînt supărați atunci nu mai semnează hîrtiile necesare pentru obținerea celorlalte materiale planificate și repartizate. Așa dar, banii stau la bancă nefolosiți, școala așteaptă să fie reparată, iar președintele se chinuie probabil să descopere alte procedee prin care să împiedice continuarea lucrărilor, și deci să-i treacă supărarea!

Se pare că atitudinea tovarășului Mărculescu nu este chiar întîmplătoare. Comitetul executiv al sfatului popular raional Caracal a mai luat în discuție unele comportări nejuste din munca lui. Dar din păcate fără folos. Ce-ar fi să i se mai analizeze o dată activitatea, pornind tocmai de la această ciudată întîmplare și mai ales să se ia și unele măsuri chiar dacă acestea l-ar supăra pe ambițiosul nostru președinte. Altfel cine știe la ce ne mai putem aștepta din partea lui.

Ce-i de făcut?

Am fost în 1952 în comuna Adămuș din raionul Tîrnăveni, regiunea Stalin. Sosisem — mi-amintesc precis — tocmai în ziua cînd se începuse construirea căminului cultural prin autoimpunere. Ce bucurie, ce veselie pe tineri. Pînă la sfîrșitul anului urmau să aibă sală de spectacole, bibliotecă etc. Au trecut de atunci 5 ani și căminul nu e gata decît în interior.

— De ce merge așa de greu? l-am întrebat pe unul din săteni.

— Fiindcă merg altele mai bine, mi-a răspuns acesta.

— Ale cui? am insistat eu.

— Ale celor care răspund de construcția căminului.

Și oamenii mi-au povestit că lucrările din interior, deși simple, au fost surprinzător de scumpe. Astfel tencuitul a costat 8.600 de lei, punerea cimentului 4.000 de lei, instalația de gaz 5.000 de lei (deși oamenii spun că ea n-ar fi trebuit să coste mai mult de 1.500 de lei).

— Ce credeți că-i de făcut? i-am întrebat.

— In primul rînd să se intereseze și organele raionale de această construcție și mai ales să fie verificat cu atenție devizul și cheltuielile. In al doilea rînd, mi-au spus sătenii, ar trebui să se cerceteze de ce i se dă tot instalatorului Îndreca Alexandru execuția unei fîntîni de la pășunatul vitelor în valoare de 20.000 lei? Pentru ca să fie gata peste 6 ani și să ne coste iarăși cine știe cît?

— Și n-ați construit nimic în anii aceștia?

— Noi nu. In schimb, tov. Bichiș — secretarul sfatului popular — și-a cumpărat o casă în Tîrnăveni, tov. contabil Haiduc își face acum o casă în sat, iar Îndreca Alexandru — cel care le-a făcut instalația de gaz — și-a terminat de curînd o șură nouă. Ce să-i faci, oameni energici!

Am înțeles din această discuție că sătenii din Adămuș au tot dreptul să stea la îndoială în ceea ce privește viitorul căminului cultural și al fîntînii. Totuși, ce-i de făcut?

Prețuri noi... la Săcămaș

Dacă n-ați auzit de gestionarul Cărmăzan Ionel, duceți-vă repede la cooperativa din Săcămaș, comuna Ilia, pînă-l mai găsiți. Că, dar cîte nu se mai întîmplă în viață.

Bunăoară, poți să fii angajat la O.R.A.C.A. și deodată ești dat afară (pentru nereguli în gestiune). Curat așa i s-a întîmplat și lui Cărmăzan. A lucrat apoi la sfatul popular comunal. Dar nu i-a plăcut deoarece locul de muncă nu corespundea cu... priceperea și „pregătirea" lui (de la O.R.A.C.A.). Și cum la conducerea cooperativei „Mureșul" din Ilia se află oameni cu suflet și înțelegători, aceștia au hotărît să pună „omul potrivit la locul rîvnit". Că gestionarul Cărmăzan a rîvnit la acest post este neîndoielnic, deoarece nimeni nu-l împiedica să refuze numirea. Că era cel mai potrivit, aceasta se poate vedea după felul cum „potrivește" el prețurile. Bunăoară, la Săcămaș 1 kg de griș costă 10 lei în loc de 5 lei; o sticlă de lampă costă 1,80 în loc de 1,25, iar 100 de grame de rachiu alb 3 lei în timp ce la bodega din Ilia costă 2,65.

De ce nu găsește U.R.C.C. Ilia puțin timp să ancheteze și să-l trimită pe acest gestionar — capricios în materie de prețuri — la locul „cel mai potrivit"?...

LUCIAN DRAJNA
redactat după semnalările corespondenților

Din experiența unităților agricole cooperatiste

Creșterea animalelor, ramură rentabilă a gospodăriei noastre

E în firea omului ca, din cînd în cînd, să mai arunce privirea la drumul pe care l-a străbătut. Tot la fel am procedat și noi deunăzi cînd s-au împlinit 7 ani de la înființarea gospodăriei noastre colective. În mintea fiecăruia dintre noi s-a încheiat parcă un bilanț al activității noastre în comun. Și mare ne-a fost bucuria constatînd că bilanțul nu-i de loc rău. În cei 7 ani, prin muncă de zi cu zi, noi am izbutit să facem pași însemnați pe drumul dezvoltării gospodăriei colective. E greu să vorbesc aici despre întreaga activitate depusă de [...] în acest răstimp.

[...]ca la încheierea oricărui bilanț, comparăm și noi acum avutul ce-l deținea gospodăria la înființarea ei, cu avutul ce-l deține azi. Pămînt aveam pe atunci 165 de hectare, iar azi avem 200 de ha. După cum se vede, suprafața de teren n-a crescut prea mult deși numărul colectiviștilor a sporit. Ceea ce au fost [...]sa create sînt diferitele ramuri de producție, între care se numără [...] ramura creșterii vitelor. Dacă la înființare gospodăria avea doar 8 [...]ai și 2 purcei, iar construcții un grajd vechi, dărăpănat, azi, după 7 ani de muncă în comun, în noul grajd cu o capacitate de 30 de animale sînt adăpostite 11 vaci de lapte, 9 capete de tineret bovin, 8 boi de muncă și 14 cai. În cocinile de porci avem un număr de 11 scroafe de prăsilă, 49 de purcei, 2 vieri și 16 porci puși la îngrășat. Țin să adaug [...] numai de pe urma creșterii porcilor noi am realizat anul trecut [su]ma de aproape 60.000 lei, fără să [...] socotim veniturile obținute de [la] celelalte animale. Cît de însemnate vor fi sumele ce le vom realiza dacă vom mări și mai mult sectorul zootehnic!

În curtea gospodăriei se mai află [sa]lvanul de oi, construit anul trecut, care poate adăposti 500 capete [o]vine. Deocamdată avem numai 80 [d]e oi, dar sîntem hotărîți ca în anii [vi]itori să sporim efectivul lor. Mai avem o crescătorie de 260 de păsări [și] o stupină de 25 colonii de albine.

Astfel veniturile au crescut. [D]acă în anii trecuți pentru o zi-[m]uncă au revenit între 2 și 5 lei, anul acesta numai pentru primele 2 [tr]imestre ei au primit ca avans 5 [lei] la ziua-muncă, iar pînă la sfîrșitul anului valoarea zilei-muncă va depăși suma de 10 lei.

O ramură subapreciată pînă a[cu]m de noi a fost aceea a creșterii [va]cilor de lapte. Obișnuiți să întreținem vacile oricum, noi n-am obținut în anii trecuți prea mult lapte de la ele. Acum însă ne-am dat seama că dacă sînt bine îngrijite ele pot constitui un izvor de mari venituri pentru gospodărie. De aceea ne-am îngrijit să le asigurăm pe tot cursul anului o hrană îndestulătoare și de bună calitate. Așa, bunăoară, noi am pregătit însilozarea porumbului de pe 5 ha de teren, am asigurat furajele fibroase și concentratele necesare. De asemenea, plănuim ca în anii ce vin să reducem treptat numărul cailor și boilor de muncă. Considerăm că-i mult mai rentabil pentru gospodăria noastră să executăm lucrările agricole cu mijloacele mecanizate ale S.M.T.-ului, iar transporturile să le facem cu camionul, decît să folosim atelajele. Și atunci de ce să hrănim boii și caii de pomană.

Mai avem de gînd să sporim numărul porcilor puși la îngrășat, deoarece producția mare de porumb din anul acesta ne îngăduie să facem acest lucru.

ȘTEFAN CHIVU
președintele gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin" comuna Jugureni, reg. Pitești

Consfătuire cu colectivistele fruntașe din raionul Brăila

De curînd, la sfatul popular al raionului Brăila a avut loc o consfătuire cu femeile fruntașe în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii. Din referatul prezentat și din discuțiile purtate a reieșit că femeile colectiviste din acest raion aduc o mare contribuție în acțiunea pentru colectivizarea agriculturii în comunele raionului. Demn de urmat în această privință este exemplul colectivistei Mocanu Dumitra din comuna Scorțarii Vechi, care în ultimul timp a reușit să atragă în gospodăria colectivă un număr de 5 familii de țărani muncitori, sau al tov. Georgeta Stancu, responsabila comisiei de femei din comuna Latinu, care înscriindu-se în gospodăria colectivă a atras după ea un număr de 17 familii de țărani muncitori — rude și vecini.

Colectivistele delegate la consfătuire și-au împărtășit experiența în domeniul muncii de atragere de noi familii de țărani muncitori în gospodăriile colective

VASILICA TASLAOAN[U]
corespondent

GATERUL COLECTIVEI

Dezvoltarea ramurilor anexe în gospodăriile agricole colective constituie o bază importantă menită să contribuie la creșterea veniturilor. Astfel, prin înființarea unei secții de prelucrare a lemnului, gospodăria colectivă din comuna Tudor Vladimirescu, raionul Arad, a realizat în scurt timp venituri de peste un milion de lei.

În fotografie: un aspect de la secția Gater a gospodăriei colective.

GOSPODĂRIA COLECTIVĂ ÎN CIFRE:

Despre gospodăria colectivă „11 Iunie" din satul Valea Roșie, raionul Oltenița, va fi vorba mai jos. Și nu întîmplător.

Era un timp, cînd nu puține lucruri șchiopătau aici. Proasta organizare a muncii mai ales a împiedicat multă vreme dezvoltarea gospodăriei pe măsura puterilor. Dar acum?

● În primele 6 luni ale acestui an, participarea la muncă a colectiviștilor a fost de 94 la sută. Cifra vorbește singură. Este însă și mai semnificativă dacă ne gîndim că în 1952 — la un an după înființare — nu munceau cu regularitate decît 38 din 67 de colectiviști.

● E greu să evidențiezi cîțiva din cei 381 de membri cîți are gospodăria. Să reținem totuși pe cîțiva: Ion Chirnogeanu a realizat pînă la 1 iulie 268 de zile-muncă, Radu Voicu — 203 zile-muncă, iar Marin Maican — 214. Pentru ei ca și pentru Grigorie Tudor, Dumitru Obaciu și mulți alții anul calendaristic e prea mic.

● „În Zăvoi", „Peste Luncă", „La Zăcătoare" — sînt denumiri care definesc anumite locuri de pe hotarul satelor. La Valea Roșie s-a încetățenit de vreo trei ani o nouă denumire: „La construcții". Este locul unde gospodăria colectivă și-a construit 2 grajduri pentru 100 de cai, 2 magazii de cereale cu o capacitate de 114 vagoane, o maternitate pentru 50 de scroafe, un saivan în care sînt adăpostite 500 de oi etc. Echipa de colectiviști cărămidari care în 5 ani a făcut peste un milion bucăți de cărămidă abia pridideşte să acopere nevoile gospodăriei.

● Din februarie pînă acum, colectiviștii au primit drept avans în bani 5 lei la ziua-muncă. E puțin? Dacă ne gîndim că în tot anul trecut au primit numai 2,10 lei la ziua-muncă, ne dăm seama că gospodăria e pe drumul cel bun.

● 122.700 lei este suma încasată drept avans de gospodărie pentru bumbacul, sfecla de zahăr, porumbul și alte produse ce vor fi predate statului pe bază de contract.

★

Ne oprim aici. Sînt cîteva din cifrele care ilustrează avîntul luat de gospodăria colectivă din Valea Roșie, considerată altădată colectivă codașă.

M. IORDACHE

NOI CONSTRUCȚII

Membrii gospodăriei agricole colective „Gh. Dimitrov" din comuna Ceacu, raionul Călărași, au terminat de curînd construcția unei noi magazii de cereale cu o capacitate de 25 de vagoane.

În fotografie: noua construcție.

Față în față

În comuna Hălchiu, nu departe de Orașul Stalin, se află gospodăria agricolă colectivă „11 Iunie". La început, avutul celor 51 de familii care au pus temelia vieții noi era mic: 241 de hectare, cîțiva boi și trei cai slabi de le numărai coastele. Au urnit-o greu din loc. Unii colectiviști nu prea veneau la lucru, alții făceau treabă de mîntuială. „Vite nu ne trebuie — ziceau ei. S-avem întîi boabe destule, pe urmă om cumpăra și animale". Însă membrii consiliului de conducere, comuniștii din gospodărie, nu s-au descurajat. Ei au lămurit cu răbdare pe fiecare om în parte, au mobilizat colectiviștii la lucru și împreună au biruit rînd pe rînd greutățile.

Colectiviștii s-au convins că muncind laolaltă, în gospodărie, pot dobîndi recolte sporite și traiul lor poate deveni tot mai îmbelșugat. Pe măsură ce valoarea zilei-muncă sporea, creștea și participarea colectiviștilor la lucru. Dacă în primul an de la înființare s-au dat pentru o zi-muncă doar 4,5 kg. de produse și bani deloc, în 1956 s-au împărțit 17 lei și peste 40 kg. de produse la fiecare zi-muncă.

Oamenii vrednici din sat, unii țărani muncitori cu gospodărie individuală care de multă vreme porneau cu un pas către colectivă și cu altul se dădeau înapoi, au avut prilejul, mai cu seamă anul trecut, să facă o comparație între veniturile unui individual și ale unui colectivist.

O astfel de socoteală și-a făcut și Ioan Stroie, țăran muncitor cu gospodărie mijlocie. El se numără printre gospodarii cei buni din comună. Are 3 brațe de muncă la fel ca și vecinul lui, colectivistul Ioan Zell.

Ioan Stroe are 5 ha. de teren, o bună parte din el fiind împărțit în parcele mici, răspîndite pe hotarul comunei. Ioan Stroe a cultivat în anul 1956 grîu, orz, ovăz, cartofi, porumb adunînd la un loc 7.888 kg. de produse. De pe cele 0,50 ha. cu trifoi a mai adunat 3.000 kg. de trifoi-fîn, iar de pe sămînța de sfeclă a cîștigat 14.000 lei.

În ograda sa, Ioan Stroe crește păsări, vacă cu lapte, 2 porci, are car cu 2 boi. Din produsele și veniturile ce le are din gospodăria lui, Ioan Stroe folosește o parte însemnată pentru sămînță, pentru hrănirea animalelor de muncă, pentru unelte.

Să vedem acum care sînt veniturile realizate de colectivistul Ioan Zell în același an — 1956. Pentru zilele-muncă făcute în gospodăria colectivă, tov. Zell a primit 3514 kg. de grîu, 1757 kg. de ovăz-orz, 4.016 kg. de trifoi-fîn, 187 kg. de zahăr, 11 kg. de lînă, 4016 kg. de cartofi, 200 kg. de morcovi, 300 kg. de varză, 100 kg. de ceapă, 30 kg. de caș de oaie și 17.068 lei. În afară de aceste cantități de produse, tov. Zell, ca de altfel și alți colectiviști care au contribuit la depășirea planului de producție, a mai primit produse și bani ca plată suplimentară. El a mai primit în plus 385 kg. de grîu, 224 kg. de orz-ovăz, 1800 kg. de trifoi-fîn, 2.800 kg. de zahăr și 2.514 lei. Tov. Zell nu oprește din aceste produse nimic pentru sămînță sau alte nevoi de producție, întrucît toate fondurile necesare producției au fost oprite în gospodăria colectivă înainte de împărțirea veniturilor. Tov. Ioan Zell are și el în gospodăria personală 2 vițelușe, păsări, o vacă foarte bună de lapte — a dat peste 3000 de litri din care 2000 de litri i-a vîndut. A avut anul acesta 5 porci, din care a tăiat trei pentru casă și a vîndut doi luînd pe ei 4000 lei. De pe cele 0,25 ha. din lotul ajutător colectivistul Zell a obținut 5000 kg. de cartofi.

Adunînd toate veniturile lui Zell vedem că ele întrec de aproape trei ori pe cele ale lui Stroie.

Se poate deci lesne înțelege că veniturile realizate de un colectivist depășesc cu mult pe cele pe care le poate realiza un țăran muncitor cu gospodărie individuală.

Succesele obținute de colectiviști au făcut ca țăranii muncitori care mai stau încă deoparte să privească acum cu mai multă încredere gospodăria colectivă, să pășească hotărîți spre această cale nouă. În 1956, 51 de noi familii s-au înscris în gospodăria colectivă, iar în 4 luni ale anului 1957 s-au mai înscris 57 de familii.

M. TEODORU

Pentru o recoltă cît mai bogată de porumb

Colectiviștii execută polenizarea suplimentară artificială

Gospodăria agricolă colectivă din satul Ciucea, raionul Brăila, a luat ființă anul trecut. În prezent numără 42 de familii și are o suprafață de 320 ha de teren.

Colectiviștii sînt hotărîți să scoață recolte bogate. Paralel cu muncile de recoltare ei au dat o deosebită atenție culturii de porumb. Într-un teren bine pregătit au pus numai sămînță hibridă. Au prășit de 3 ori. Prima prașilă au făcut-o cu mijloacele S.M.T.-ului. Cele 102 ha cu porumb seamănă cu o pădure tînără. Firele de porumb așezate la 70 cm. unul de altul au cîte 2 și 3 știuleți.

În planul de producție, colectiviștii au prevăzut o recoltă de 2.000 kg boabe la ha. Prevederea din plan va fi cu mult depășită. Pe lîngă regulile agrotehnice folosite pe scară largă, colectiviștii au aplicat și măsuri agrotehnice suplimentare cum ar fi: îngrășarea în timpul vegetației și polenizarea artificială. Vizitînd zilele acestea gospodăria, i-am găsit pe colectiviști executînd cu multă convingere și tragere de inimă polenizarea artificială suplimentară.

— Metoda aceasta asigură însemnate sporuri de producție — mi-a spus Dobre Datcu, care mai înainte de a intra în gospodărie lucrase pe cîmpurile experimentale ale I.C.A.R. Chișcani.

Anul acesta gospodăria execută polenizarea suplimentară artificială pe 20 de ha de porumb. De pe suprafața polenizată se va obține cu siguranță o recoltă de peste 6.000 kg de porumb boabe. Cei 8 oameni din echipa care execută polenizarea au fost minuțios pregătiți de către agronomul de sector Gancea Petre.

Colectiviștii fac polenizarea așa cum scrie la carte. Au început-o cînd a apărut mătasea știuleților la 40—50 la sută din plante. Polenul îl recoltează de pe panicule între orele 6—7 și 11 dimineața în pîlnii de carton, special construite de ei. Polenul este strîns din două în două rînduri, dînd posibilitate plantelor să fie polenizate și cu ajutorul vîntului. Polenizarea se face de 2—3 ori la interval de 3—4 zile.

— Prin polenizare, spunea colectivistul Argint Ștefan, porumbul nu mai rămîne șiștav, cu lipsuri de boabe, ci devine mai sănătos, mai rezistent la tăciune, iar greutatea lui hectolitrică crește.

C. DAVID

BELȘUG

5.140 de kg — este media de grîu obținută la ha de gospodăria agricolă de stat Besenova Veche, regiunea Timișoara de pe o suprafață de 110 de ha.

Acest belșug de recoltă este rodul strădaniei colectivului de muncitori, ingineri și tehnicieni al gospodăriei care au aplicat cu consecvență un întreg complex de lucrări agrotehnice la însămînțarea, întreținerea și recoltarea culturilor.

Mai multă grijă față de soarta recoltei de struguri

Viticultorii din comuna Ceptura, regiunea Ploești nu se pot lăuda cu rezultatele obținute în ultimii ani, și aceasta datorită în foarte mare măsură nerespectării principalelor reguli agrotehnice.

Se pare însă că pentru o parte din podgorenii comunei Ceptura experiența anilor trecuți nu a fost cu nimic de folos. Numai astfel se poate explica de ce unii viticultori, printre care se numără și Alexandru Popescu, Andrei Petrescu, Constantin Bărbuceanu și alții, n-au respectat în vara aceasta termenele de stropit stabilite de stația de avertizare a manei. Acest lucru a făcut ca boala să le atace viile. De asemenea, ei au lăsat buruienile să crească în voie în vii și au făcut prășitul tîrziu, pe căldură mare, ceea ce a provocat opărirea strugurilor.

Pe de altă parte trebuie arătat că unii podgoreni din sectorul individual neglijează sau fac într-un chip cu totul greșit și lucrările în verde înlăturînd în întregime copilii în loc să-i rupă la 2—3 frunze. Faptul nu trebuie să ne mire deoarece însăși gospodăria agricolă de stat, care are sediul în comună, dă un exemplu rău. Aici, atît pilvitul cît și copilitul nu s-au executat de loc sub motivul că lipsesc oamenii de specialitate. Aceasta nu poate alcătui pentru conducerea gospodăriei o scuză demnă de luat în seamă deoarece se știe că copilitul poate fi executat de orice muncitor căruia i se face în prealabil un simplu instructaj.

Umezeala multă, căldura din ultimul timp și abundența de lăstari pe butuci au creat un mediu favorabil apariției oidiumului în vii. În gospodăria agricolă de stat Ceptura și anume la brigada a II-a condusă de Pavel Carp s-a ivit oidiumul pe o suprafață de 15 ha iar în sectorul individual în toate viile de șes.

Față de această situație este necesar ca executarea copilitului să se facă cît mai repede deoarece lăsînd toți lăstarii, aceștia consumă o mare parte din hrana necesară dezvoltării și coacerii strugurilor și coardelor și creează condiții prielnice apariției putregaiului.

O altă lipsă a podgorenilor din comuna Ceptura o constituie nepăsarea lor față de plantațiile tinere. Ilie Constantin zis Trancă a lăsat mai bine de 12 ari de plantație tînără să fie năpădită de mohor, iar Mihalache N. Iomescu n-a stropit via la timp și ori de cîte ori a fost nevoie, fapt care a făcut ca mana să o distrugă în bună parte.

Pentru a salva recolta bogată din anul acesta, organele agricole trebuie să îndrume pe țăranii muncitori să execute lucrările în vii așa după cum prevăd minimele agro-viticole.

V. CAZACU

Îngrășămintele bacteriene în ridicarea fertilității solului

Din activitatea centrului experimental de la Băneasa

Una din principalele condiții de ridicare a producției agricole o constituie mărirea fertilității [so]lului. Oamenii de știință din agri[cu]ltura țării noastre — printre multele probleme ce urmăresc — duc o muncă perseverentă pentru punerea la punct și îmbunătățirea în[gră]șămintelor bacteriene.

Producerea îngrășămintelor bacte[rie]ne se bazează pe principiul înmul[țir]ii pe diverse medii nutritive a u[no]r sușe (subvarietăți) de bacterii [sel]ecționate din sol, care prin pro[pri]etățile lor biochimice contribuie [în] mare măsură la fertilizarea pă[mî]ntului arabil. Îngrășămintele bac[ter]iene sînt cunoscute în mai multe [...]i. Problema producerii lor este [...]tă și multilaterală. Astfel, odată [de]scoperită marea importanță pe [care] o au microorganismele solului [în] mărirea fertilității lui cît și mij[lo]cele de a spori numărul lor în [su]bstratul arabil, cercetătorii în do[me]niul microbiologiei agricole își [pro]pun spre rezolvare următoarele [obi]ective: găsirea celei mai bune [me]tode de a obține culturi cît mai [pur]e și active de bacterii folosi[toa]re, studierea unor noi specii de [mi]croorganisme de utilitate practică, [obț]inerea ca îngrășămînt bacterian [...]nul produs cît mai activ, ușor de [ma]nipulat, și la un preț scăzut.

[P]entru rezolvarea acestor obiective [și] producerea pe scară largă a în[gră]șămintelor bacteriene, s-a creat în [țar]a noastră, ca și în alte țări, un [cen]tru experimental de îngrășăminte [bac]teriene cu sediul în Băneasa-[Bu]curești. Din anul înființării (1950) [pî]nă în 1954, acest centru depindea [de] Ministerul Industriei Alimentare [și] avea mai mult un caracter de fa[bri]că. Îngrășămintele bacteriene pro[dus]e atunci erau Nitraginul, specializat pentru fasole soia și mai tîrziu, Azotobacterianul numit atunci Azotogen. Fiind de-abia la începutul ei, producția de îngrășăminte bacteriene din anii trecuți a fost mică și slabă din punct de vedere calitativ.

Din 1954, Centrul experimental de îngrășăminte bacteriene a trecut la Ministerul Agriculturii și s-a organizat pe baze noi. A început să se dea o mare importanță sectorului de laboratoare. Acestea s-au înmulțit, au fost utilate cu aparatură modernă și în ele au început să lucreze un număr tot mai mare de cercetători. Astăzi, Centrul experimental de îngrășăminte bacteriene are trei sectoare distincte și anume: de laboratoare de producție (fabricație) și de experimentări pe teren.

Scopul laboratoarelor este de a izola din sol, de a cerceta și selecționa bacteriile cunoscute pentru îngrășămintele respective și de a studia o serie de alte bacterii folositoare pentru agricultură. Sectorul de fabricație are ca scop industrializarea îngrășămintelor bacteriene. În sfîrșit, pe cele 9 ha de teren al Centrului, laboratorul de experimentări pune în evidență în mod practic eficacitatea îngrășămintelor bacteriene.

Pentru ca valabilitatea rezultatelor experimentale să fie generală pentru toată țara, Centrul experimental de îngrășăminte bacteriene colaborează cu institutele, facultățile și școlile medii agronomice din exterior precum și cu gospodării socialiste de pe întreg teritoriul țării, unde se administrează îngrășămintele bacteriene pe parcele mici cît și pe cîmpuri pentru cultura mare. Acest fel de organizare a instituției noastre, se axează pe cele trei etape prin care trec îngrășămintele bacteriene pînă la intrarea lor în sfera comercială: etapa de la laborator, etapa de prelucrare și finisare și etapa de încercare a eficacității lui pe teren.

Crește producția de nitragin, azotobacterin și fosforobacterin

Prima etapă este aceea în care, dintr-un oarecare substrat natural (solul, bălegarul, guano) se izolează culturi de bacterii și se cercetează în laborator. După identificarea bacteriilor căutate prin diverse metode fizico-chimice, se face alegerea acelor colonii care prezintă însușiri valoroase în ceea ce privește aspectul exterior, viabilitatea, activitatea biochimică.

Aceste sușe se purifică, se selecționează și cu ele se inoculează substratul nutritiv inert care va forma masa îngrășămîntului bacterian.

În a doua etapă, îngrășămîntul ia forma produsului finit cînd are aspect de gel gălbui, praf alb sau pămîntiu. Valoarea lui este apoi încercată în cîmp. În acest scop se urmăresc experiențe cu plante ale căror semințe sau răsaduri au fost tratate cu diverse doze dintr-un îngrășămînt, din combinații de îngrășăminte etc.

Rezultatele obținute pînă în prezent în experiențele cu îngrășăminte bacteriene sînt satisfăcătoare. Astfel, la gospodăria agricolă de stat „Octombrie Roșu" din comuna Hălchiu, regiunea Stalin, s-a realizat la fasolea tratată cu Nitragin un spor de 2.000 kg păstăi la ha. Folosirea Azotobacterinului și Fosforobacterinului au avut ca rezultat ridicarea producției atît din punct de vedere cantitativ, cît și calitativ.

Se constată în general că efectul îngrășămintelor bacteriene aplicate rațional este sporit în cazul cînd, concomitent cu aplicarea lor, se respectă cu strictețe regulile agrotehnice. Cu cît asigurăm bacteriilor un sol mai reavăn, afînat și bogat în substanțe nutritive, cu atît sîntem mai siguri de înmulțirea lor și de intensificarea proceselor biochimice.

Pentru ridicarea producției de îngrășăminte bacteriene și îmbunătățirea calității lor, conducerea instituției noastre a luat o serie de măsuri tehnico-organizatorice menite să asigure folosirea rațională a timpului de lucru în procesul de producție și ridicarea continuă a nivelului profesional al tuturor lucrătorilor. Ca rezultat al acestor măsuri, planul de producție al instituției noastre pe anul 1957 a fost mărit considerabil. De asemenea, s-a lărgit sfera de cercetare a laboratoarelor. Astfel, s-a îmbogățit sortimentul de Nitragin, acest îngrășămînt fabricîndu-se specializat pentru majoritatea leguminoaselor cultivate. Totodată, se cercetează alte două feluri de îngrășăminte bacteriene și anume Silicobacterinul și îngrășămîntul A.M.B., iar laboratorul de microbiologie studiază problema folosirii sușelor elită de bacterii lactice în procesul de murare a nutrețurilor.

Centrul experimental de îngrășăminte bacteriene fiind o instituție tînără, este firesc ca în scurta ei existență să întîlnească multe greutăți. Dar, învățînd din greșelile anilor trecuți și luptînd pentru înlăturarea altora ce s-ar mai ivi, organizînd și mai temeinic procesul de producție, cercetătorii, tehnicienii și muncitorii săi sînt siguri că vor contribui în tot mai mare măsură la ridicarea calității îngrășămintelor și scăderea prețului de cost.

Ing. LIDIA POPA

Experimentarea sistemului îmbunătățit de salarizare

MECANIZATORII PROPUN

Una din acțiunile importante care preocupă în mod deosebit conducerile S.M.T.-urilor în momentul de față este experimentarea sistemului îmbunătățit de salarizare. Acum, după o perioadă de patru luni, pentru a vedea în ce stadiu se găsește experimentarea sistemului îmbunătățit, ne-am adresat tov. Grigore Dascălu, șeful serviciului regional S.M.T. Constanța, care ne-a răspuns la cîteva întrebări:

Convorbire cu tovarășul GRIGORE DASCĂLU, șeful serviciului regional S. M. T. Constanța

ÎNTREBARE: Ce măsuri au fost luate în S.M.T.-urile din regiunea Constanța, pentru buna experimentare a sistemului îmbunătățit de salarizare?

RĂSPUNS: *Trebuie să arăt că în 5 dintre cele 38 de S.M.T.-uri din regiunea noastră, și anume la S.M.T.-urile: 23 August, Castelu, Cobadin, Făcăieni și Topraisar, se aplică experimental varianta care prevede salariul tarifar, plus prima pentru executarea lucrărilor în termeni optimi. În restul unităților se aplică cealaltă variantă, adică acordul simplu. În unitățile noastre au fost luate încă de la început o serie de măsuri tehnico-organizatorice, menite să ducă la buna reușită a experimentării sistemului îmbunătățit de salarizare. Printre acestea, amintesc doar faptul că mecanizatorii au studiat temeinic prevederile regulamentului de salarizare, s-au întocmit planuri de măsuri concrete ce trebuie luate în unități cu privire la asigurarea creșterii productivității muncii. Pregătiri amănunțite au fost făcute îndeosebi în S.M.T.-urile Castelu, Albești, Cobadin, Hîrșova și altele, unde conducerile sprijinite de comitetele de întreprindere, sub îndrumarea organizațiilor de bază, au prelucrat în adunări generale prevederile sistemului îmbunătățit, și au luat măsuri concrete în vederea reducerii prețului de cost al lucrărilor efectuate.*

Nu în toate S.M.T.-urile se desfășoară această acțiune, în bune condiții. Conducerile S.M.T.-urilor Dăeni, Gura Ialomiței și Adam-Clisi, de pildă, nu au întocmit nici măcar planul operativ de creștere a productivității muncii și a scăderii prețului de cost.

ÎNTREBARE: Ce propuneri au făcut mecanizatorii din S.M.T.-uri pentru a se definitiva un bun sistem de salarizare și premiere?

RĂSPUNS: *Cu prilejul discutării și experimentării noului sistem de salarizare masele de mecanizatori au făcut interesante propuneri. După ce vor fi verificate și aprobate, aceste propuneri vor aduce serioase îmbunătățiri sistemului de salarizare și premiere. Iată cîteva dintre aceste propuneri: Mecanizatorii de la S.M.T. Hagieni au propus mărirea salariului de acord simplu al șefilor de brigadă și pontatorilor prin sporirea procentului din cîștigul mediu realizat de tractoriști. Premierea pe campanie a șefilor de brigadă pentru fiecare hantru depășit să fie sporită, după cum urmează: în loc de 2,5 lei, primăvara să li se dea 3 lei, iar vara și toamna cîte 4 lei per hantru. La lucrările de irigație să se adapteze sistemul în acord simplu, în scopul întăririi spiritului de răspundere față de lucrul efectuat, pentru o bună îngrijire a utilajului și pentru stabilirea unui echilibru just între salariile mecanizatorilor din cîmp și cel de la irigat. Mecanizatorii de la Hagieni au mai propus să se reintroducă și plata în natură.*

Mecanizatorii de la S.M.T. Chirnogeni au propus să se majoreze tariful la semănat cu tractoarele I.A.R. În același timp ei au propus să se micșoreze tariful la arăturile efectuate cu I.A.R.-urile de la 18 la 16 lei per hectar.

Majoritatea mecanizatorilor au cerut urgentarea trimiterii taloanelor pentru carnetele de tractoriști.

Combinerul Const. Țîrea de la S.M.T. Pantelimon a cerut ca plata recoltării cu combina să se facă în mod diferențiat, ținîndu-se seama îndeosebi de randamentul combinei. Tov. Ing. Popa Cristache, din aceeași unitate, a propus să se includă în regulamentul de salarizare și lucrările: desfundat, plantat puieți, arat pentru perdele de protecție.

Directorul S.M.T.-ului Băneasa, tov. Petre Dragomir, ca și alți mecanizatori, de altfel, a arătat că la salarizarea tractoriștilor e necesar să se țină cont de împărțirea S.M.T.-urilor pe tipuri de sol, fiind cunoscut că un tractorist care lucrează pe terenuri ușoare poate executa un volum de lucrări mult mai mare decît altul care lucrează pe terenuri mijlocii sau grele.

Chiar azi ne-a sosit o propunere interesantă de la S.M.T. Valea Nucarilor. Mecanizatorii de aici propun să se fixeze tarife diferențiate la treier, pentru diferitele producții medii realizate sub 1.000 kg la hectar.

ÎNTREBARE: Puteți să ne arătați unele rezultate obținute prin experimentarea sistemului îmbunătățit de salarizare?

RĂSPUNS: *Mecanizatorii din S.M.T.-urile noastre au văzut că salariul tarifar a crescut cu mult pe cap de muncitor. Acum, calculul salariului se face mai lesne, fiecare tractorist putînd și în orice moment cît are de încasat. Ca un efect al aplicării experimentale al sistemului îmbunătățit de salarizare numeroși tractoriști au obținut însemnate depășiri de plan. Astfel, pînă la 20 iulie, tractoristul Tudorache Ursu, de la S.M.T. Dorobanțu, și-a îndeplinit planul anual în procent de 340 la sută. Mecanizatorii Nicolae Dumitru, Nicolae R. Buluc și Ion Pisică, de la S.M.T. Cobadin, care și-au depășit cu mult sarcinile de plan în campania de vară, au încasat cîte 1.700—1.800 lei lunar. Tractoristul Jianu Dumitru de la S.M.T. Valu lui Traian, care pînă în prezent și-a depășit cu 100 la sută planul muncilor de vară, are de încasat numai pe iulie, mai mult de 2.500 lei. O frumoasă realizare au dobîndit și mecanizatorii de la S.M.T. Albești, reușind să reducă prețul de cost al hantrului pe semestrul întîi cu 52 de lei.*

★

Fără îndoială, că prin aplicar[ea] sistemului îmbunătățit de salariz[are] și ținînd cont de propunerile făc[ute] de mecanizatori, în regiunea C[ons]tanța, ca de altfel în întreaga [...] se vor putea fixa tarife juste [...] mulative, ținîndu-se seama de [...]ficul fiecărei unități în parte.

I. LEȘ[...]

Oamenii sovietici întîmpină cu dragoste pe reprezentanții țării noastre la Festival.

CRONICA FESTIVALULUI

La Moscova, în marea capitală a Uniunii Sovietice, se desfășoară în aceste zile măreţele și minunatele manifestări din cadrul celui de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților. Tinerii veniți aici din cele cinci continente ale lumii își dau frățește mîna, afirmîndu-și cu tărie hotărîrea de a trăi cu toții în bună pace și înțelegere. Primiți cu drag de gazde cu tradiționala lor ospitalitate, ei leagă aici noi și noi prietenii, vizitează minunatele monumente și așezăminte de cultură din orașul Festivalului, își arată măiestria artistică în sălile de spectacole și pe estrade și se întrec într-o atmosferă prietenească pe terenurile de sport.

31.000 de tineri din 121 de țări

In seara zilei de 30 iulie reprezentanți ai tinerilor din numeroase țări s-au întrunit într-o adunare consacrată celei de a 10-a aniversări a Festivalurilor (1947—1957). Aducîndu-și cu drag aminte de Festivalurile de la Praga (1947), Budapesta (1949), Berlin (1951), București (1953) și Varșovia (1955), ei au putut face un bilanț care arată că ideea luptei pentru pace și prietenie este tot mai puternic îmbrățișată de tineretul lumii. In vreme ce la Praga au luat parte la Festival 17.000 de tineri din 71 de țări, Bucureștiul a găzduit 30.000 de tineri din 111 țări, iar Festivalul de la Moscova a întrecut toate Festivalurile de pînă acum, prin participarea a peste 31.000 de tineri din 121 de țări.

Intîlniri prietenești

In afară de întîlnirile la manifestările artistice și sportive ale Festivalului, delegațiile fiecărei țări organizează întîlniri cu tineri dintr-o țară sau dintr-un grup de țări.

Astfel, delegația tineretului romîn a fost oaspetele delegației tineretului german la o întîlnire la care au participat și delegați din Bulgaria și Albania. Delegația romînă la rîndul său a primit vizita delegației tineretului italian și s-a întîlnit și cu delegația tineretului egiptean.

Un loc important în cadrul Festivalului îl ocupă întîlnirile pe profesii ale tinerilor, care au început la 30 iulie. La aceste întîlniri vor participa 7.000 de tineri muncitori din cele cinci continente.

Artiștii romîni unanim apreciați

Cu greu se poate descrie amploarea manifestărilor artistice ale Festivalului. Iată, de pildă, cîteva cifre din programul unei singure zile: 3 programe naționale de gală, 37 de programe naționale, 7 concerte internaționale, 16 spectacole de teatru, teatru de păpuși și film.

In Piața Pușkin, mii de moscoviți și oaspeți străini au apreciat cu multă căldură cîntecele orchestrei populare conduse de Ionel Budișteanu, dansurile romînești prezentate de ansamblul U.T.M., ca și numerele de jonglerie și acrobație. La clubul uzinei „Stankolit" s-au produs corul U.T.M., ansamblul de dansuri „Doina" și o formație a orchestrei populare. Orchestra de estradă condusă de Teodor Cosma a participat la spectacolul dat la clubul marinarilor Flotei Baltice.

La spectacolul prezentat de artiștii romîni la Teatrul de Vară din Parcul de cultură și odihnă „Gorki" au asistat 15.000 de spectatori, care au dat o înaltă apreciere artei romînești, aplaudînd îndelung pe artiști și manifestînd pentru prietenia romîno-sovietică.

Urmărite cu mult interes de zecile de mii de spectatori, manifestările artistice, culturale și sportive din cadrul Festivalului continuă.

Pe scurt

R.P. POLONĂ.—In anii puterii populare, în Polonia au fost electrificate peste 15.000 sate. Numai în cursul primului semestru al acestui an au primit lumină electrică 529 de sate, 124 de gospodării agricole de stat și 54 de cooperative. Au fost electrificate, de asemenea, numeroase stațiuni de mașini și tractoare și mori.

Se desfășoară deosebit de intens lucrările de electrificare în satele din voevodatele Varșovia, Lodz și Rzeszow.

Pînă la sfîrșitul anului curent vor fi electrificate 80.000 de gospodării țărănești din 1300 de sate și aproximativ 400 de gospodării agricole de stat. Pentru planul cincinal se prevede electrificarea unui număr de peste 500.000 de gospodării țărănești.

R. P. ALBANIA. — Țărănimea muncitoare din Albania muncește cu avînt pentru ca în cinstea celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie să îndeplinească și să depășească sarcinile stabilite de Congresul al III-lea al Partidului Muncii din Albania. Țăranii din regiunea Berat au adresat o scrisoare Comitetului Central al Partidului Muncii din Albania și Consiliului de Miniștri al R.P. Albania. In această scrisoare țăranii își iau angajamentul să termine întregul volum al lucrărilor de desțelenire prevăzute de al doilea plan cincinal (1956—1960) cu doi ani mai devreme. Cu această ocazie, ei cheamă la întrecere întreaga țărănime din toate regiunile și raioanele Albaniei.

R. P. UNGARA. — In prezent în R. P. Ungară funcționează un număr de 2.584 de cooperative agricole de producție. Acestea obțin succese în domeniul sporirii producției.

Cooperativa agricolă de producție „Tancsics" din Tiszadob, una din cele mai vechi cooperative agricole de producție din regiunea Szabolcs, a obținut o recoltă medie de 28 chintale de orz de toamnă la hectar. Pe o parcelă experimentală s-a obținut o recoltă de 50,5 chintale la hectar.

R.D. VIETNAM. — Pe cîmpurile de orez din R.D. Vietnam s-a terminat strîngerea recoltei de vară. Anul acesta de pe o suprafață de peste 800.000 de ha. s-a obținut o recoltă globală de orez care a atins proporțiile stabilite de planul de stat pe 1957.

Aceste succese se datoresc în special muncii pline de abnegație a țăranilor care au desfășurat o intensă activitate pentru irigarea cîmpurilor de orez. S-a introdus pe scară largă reținerea pe cîmp a apelor provenite din ploile de toamnă cu ajutorul rezervoarelor artificiale, construirea digurilor etc.

Pentru reușita campaniei de INSILOZARI

Dr. N. ANDREI
director general în Departamentul agriculturii din M.A.S.
Ing. JIDUC TUDOR
din Departamentul Gostat

Hrănirea animalelor cu furaje complete și în cantități suficiente se poate realiza vara prin pășunat și iarna prin plante verzi conservate prin metoda însilozării.

De importanța pe care o prezintă introducerea nutrețului murat în alimentația animalelor s-au convins multe gospodării agricole de stat și colective care au obținut în anii trecuți rezultate foarte bune în sporirea producției și productivității animalelor. La gospodăriile agricole de stat: Călinești, regiunea Suceava, Ciocîrlia din regiunea Constanța și Cisnădie din regiunea Stalin, bunăoară, producția pe primul trimestru al anului 1957 a crescut față de aceeași perioadă a anului trecut cu 118, 104 și respectiv 113 la sută. Vacile colectiviștilor din comunele Acățari, Crăciunești, Niculești, Angheluși, Curteni din Regiunea Autonomă Maghiară, Bod, Hărman și Laslea din regiunea Stalin și altele, în hrana cărora a fost folosit în mare măsură nutrețul murat, au ajuns să producă anual fiecare cîte 3.000—3.500 litri de lapte. Succese demne de luat în seamă au fost realizate și de unele gospodării agricole colective din regiunea Constanța (Topraisar, Tătaru și altele).

Nu același lucru s-ar putea spune însă despre gospodăriile agricole de stat: „Dr. Russel", regiunea Constanța, Mereni, regiunea București, „Scînteia", regiunea Timișoara, Poporani, regiunea Iași și altele care anul trecut au însilozat cantități mai mici decît prevederile planului. Acest fapt s-a datorat pe de-o parte obținerii unei cantități mici de furaj pe unitatea de suprafață, iar pe de alta neglijării principalelor măsuri tehnico-organizatorice privitoare la recoltare și însilozare.

Planul de măsuri aprobat de Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliul de Miniștri, cu privire la pregătirea și executarea recoltărilor de vară și a însămînțărilor de toamnă, trasează sarcina de a se însiloza în gospodăriile agricole de stat cîte 5—6 tone nutreț pentru fiecare vacă furajată, și cel puțin 2,5 tone pentru fiecare vacă cu lapte din unitățile cooperatiste. De asemenea, se recomandă țăranilor cu gospodării individuale să însilozeze cîte 1,5 tone nutreț pentru fiecare vacă cu lapte.

Anul acesta va trebui să se însilozeze pe întreaga țară peste 2.000.000 tone din care 730.000 tone în gospodăriile agricole de stat și colective. In scopul realizării acestor sarcini este necesar ca organele agricole și de stat să ia din vreme o serie de măsuri tehnico-organizatorice.

In primul rînd trebuie să se calculeze necesarul de nutreț însilozat pentru fiecare gospodărie în parte, în funcție de care se vor identifica apoi toate resursele existente. Dacă cu culturile destinate însilozării (porumb, floarea-soarelui, sorg, etc.) nu se poate acoperi întreaga cantitate de furaje necesară, gospodăriile vor fi îndrumate să însilozeze și alte nutrețuri ca de pildă: lucernă, trifoi, borceag și alte culturi destinate pentru fîn dar care datorită ploilor nu pot fi uscate, frunzele și coletele de sfeclă de zahăr, buruienile din culturi, copilii de porumb, cocenii de porumb jumătate uscați, (imediat după recoltatul știuleților pentru boabe) și altele. O sursă importantă de nutreț pentru siloz o constituie de asemenea culturile în miriști care trebuie făcute pe suprafețe cît mai mari.

Pînă la începerea din plin a acțiunii de însilozare este necesar să se pună în perfectă stare de funcționare toate mașinile și utilajele cu care urmează să se recolteze, transporte și toace nutrețurile (cositori, tocători, combine de siloz, etc.). Pentru asigurarea întregii capacități de tocare se vor transforma toate batozele reformate în tocători de siloz, așa cum bine au procedat anul trecut gospodăriile agricole colective din Regiunea Autonomă Maghiară și gospodăriile agricole de stat Aradul Nou-Timișoara, Ițcani și Coțușca-Suceava și altele. Batozele transformate pot toca zilnic 100 de tone de nutreț.

O altă problemă este asigurarea capacității necesare însilozării nutrețurilor. In acest scop trebuie luate măsuri pentru curățirea și dezinfectarea tuturor silozurilor betonate, refacerea gropilor simple săpate în pămînt în anii trecuți cît și pentru construirea silozurilor noi. Acolo unde apa freatică se află la adîncime mică se recomandă să se însilozeze la suprafață. Ca tipuri de silozuri de suprafață recomandăm pe cele în formă dreptunghiulară construite din diferite materiale ca: țăruși între care se pun snopi de coceni, paie presate, scînduri, garduri, stuf, șire de paie amenajate special etc. Pentru buna reușită a însilozării la suprafață se cere însă ca masa de furaje să fie bine presată cu tractoare pe șenile.

In gospodăriile mari care nu dispun de mijloace suficiente pentru tocatul nutrețurilor se va putea folosi metoda însilozării „la cald". In acest caz furajele nu se toacă. Metoda se aplică numai în cazuri de forță majoră și acolo unde asistența tehnică este asigurată.

Vor trebui de asemenea luate măsuri pentru asigurarea transportului masei verzi recoltate la locul de însilozare. Nu este admis să se lase pe cîmp nutrețul deoarece se încinge, mucegăește și dă un furaj de proastă calitate.

Pentru a se obține un nutreț bun este necesar ca plantele destinate însilozării să fie recoltate la timpul cel mai potrivit. Recoltarea, transportul și tocarea se vor face astfel încît umplerea unui siloz să poată fi terminată în cel mult două zile.

Ținînd seama de aceste măsuri gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective, întovărășirile, cooperativele agricole, precum și gospodăriile individuale își vor putea asigura în acest an cantități sporite de furaje însilozate de bună calitate cu ajutorul cărora vor putea mări simțitor producția și productivitatea animalelor.

Coșmarul micului fermier american

Ziarul american „Chicago Tribune", ziar aflat în slujba marilor bogătași din Statele Unite, a lăsat să-i scape deunăzi următoarea mărturisire: „Fermierul nostru este pur și simplu strivit de societățile care domină achiziția și prelucrarea produselor agricole". Atît de împovărător e jugul pe care marile monopoluri l-au pus pe grumazul fermierului american, încît pînă și cele mai înrăite ziare aflate în simbria trusturilor sînt nevoite să recunoască din cînd în cînd acest lucru.

Intr-adevăr, monopolurile duc o adevărată ofensivă împotriva fermierilor în scopul de a-i sili să-și vîndă produsele la prețuri foarte scăzute. Una din cele mai folosite metode de jecmănire a fermierilor este crearea așa-numitelor „stocuri-șantaj". Ce înseamnă aceasta? Monopoliștii adună în unele regiuni cantități mari de produse agricole. Apoi, o dată creat pe piață un belșug de asemenea produse, ei impun fermierilor să-și vîndă mărfurile mai ieftin și cumpără aceste mărfuri cu un preț de nimica. Iată, de pildă, una din aceste mașinații, întîmplată acum cîteva luni. Compania „Cargill" a cumpărat din Canada o cantitate însemnată de ovăz și a inundat cu el silozurile din partea nord-vestică a S.U.A. S-a format astfel o mare abundență de ovăz pe piață. Imediat „Cargill" a început să scadă prețul la cumpărarea ovăzului de la fermieri, cu 25 și apoi cu 30 la sută.

In organizarea jafului lor, monopolurile sînt ajutate cu sîrg de guvern, care nu este decît o unealtă supusă a miliardarilor. O întîmplare petrecută de curînd ne dă un foarte grăitor exemplu în această privință. In depozitele marilor companii producătoare de unt s-au format rezerve uriașe de unt și margarină. Aceste produse n-au putut fi desfăcute. Guvernul a venit imediat în ajutorul capitaliștilor, achiziționînd de la ei surplusurile de unt la prețuri ridicate. Fermierii care produc lapte au cerut în zadar guvernului să le acorde același sprijin. Prețurile de achiziție la lapte s-au redus simțitor și monopolurile au căpătat posibilitatea să-l cumpere de la fermieri cu un preț de batjocură și să intensifice prelucrarea lui industrială în unt, care este vîndut pe urmă la un preț de trei ori mai mare guvernului. Drept rezultat, profiturile capitaliștilor au crescut simțitor, iar veniturile fermierilor producători de produse lactate s-au redus cu 25—35 la sută.

In general, prețurile de achiziție la produsele fermierilor se reduc neîncetat. Astfel, numai în cursul unui singur an, prețul de achiziție la grîu s-a redus cam cu 10 la sută, la carne cam cu 40 la sută, la cartofi cu 56,8 la sută. Așa cum relata deunăzi corespondentul din S.U.A. al ziarului german „National Zeitung", „cu excepția perioadei catastrofale din 1920—1930, prețurile de achiziție la produsele agricole n-au fost niciodată atît de scăzute în raport cu prețul de producție".

Erijîndu-se în apărător al intereselor fermierilor, guvernul american a înființat așa-zisele comitete de ramură de pe lîngă Ministerul Agriculturii al S.U.A., ca, de pildă, „Comitetul pentru produse lactate" (din care fac parte reprezentanții celor mai mari firme de produse lactate — monopolurile „National Dairy", „Bordeu" etc) sau „Grupul de consilieri pentru problemele cerealiere" (membrii lui sînt președintele Camerei de comerț din Chicago, vicepreședintele marelui monopol cerealier „Cargill", ș.a.). Trebuie să adăugăm însă că din aceste comitete nu face parte nici un singur fermier. E lesne de înțeles cum „apără" aceste comitete interesele fermierilor. Urmările unei asemenea „apărări" le-a dezvăluit într-un recent discurs radiodifuzat senatorul american Lindon Johnson. „Fermierul american — a recunoscut Johnson — primește din an în an o parte tot mai mică din dolarii cheltuiți pentru hrană de către locuitorii orașelor. In 1947, cînd un orășean plătea o pîine cu 14 cenți, fermierul primea pentru un bușel de grîu 3 dolari. Azi, o pîine costă 18 cenți, iar un bușel de grîu 2 dolari. Deci, în timp ce prețul pîinii a crescut cu o treime, prețul grîului a scăzut cu o treime. Enorma diferență dintre prețurile de achiziționare a produselor agricole și prețurile lor de desfacere la consumator e încasată de monopoluri". Johnson a arătat că în perioada 1952-1957 veniturile fermierilor au scăzut cu peste 30 la sută și că numai într-un singur an, în 1956, veniturile fermierilor din statul Yowa, stat agricol, au scăzut cu 50 la sută față de anul 1955. Aceasta în vreme ce într-un singur an profitul net al companiilor care operează în industria alimentară a crescut cu 34 la sută. Așa cum vedem, ceea ce pierd fermierii cîștigă monopolurile, ale căror profituri cresc tot atît de repede pe cît se reduc veniturile fermierilor.

Reducînd prețurile de achiziție cu ridicata, monopolurile jefuiesc crunt pe fermieri, dar acest lucru nu înseamnă deloc că devin mai ieftine în aceeași măsură articolele alimentare pe care le cumpără muncitorii. Dimpotrivă, prețurile cu amănuntul ale acestor articole cresc neîncetat. Monopolurile îi exploatează în egală măsură atît pe muncitorii, cît și pe țăranii Americii.

Care este urmarea jafului organizat sistematic al monopolurilor în rîndul producătorilor agricoli nu-i greu de ghicit. Masa fermierilor americani — milioanele de mici fermieri — sînt aduși la sapă de lemn, sărăcesc tot mai mult, cu fiecare zi ce trece.

EM. RUCAR

Negru pe alb

In unele regiuni din Anglia au fost majorate prețurile la gaz și energie electrică.

Știm că gazul natural
Arde-n sobe ideal:
Dar în Anglia — e clar —
Arde și... la buzunar.

In Uniunea Sud-Africană toate femeile de culoare vor fi obligate să poarte „permise" speciale.

Dînd „permise" speciale
Pe criterii rasiale,
Dumnealor — vorbind deschis —
Fac un lucru ne-permis...

Roadele tărăgănării

(Urmare din pag. 1-a)

pe întregul trust lucrau doar 858 de tractoare din cele peste 1.500 existente și numai 69 de combine din aproape 550. Cît privește batozele, trebuie să arătăm că abia la data de 10 iulie au fost puse în funcție un număr de 48.

Tărăgănarea recoltatului nu s-a datorat însă numai slabei calități a reparațiilor. La gospodăria de stat Aradul Nou, bunăoară, mașinile nu au fost utilizate, deoarece conducerea unității a considerat că e mai bine să se aștepte coacerea tuturor păioaselor pentru a se începe secerișul. Dacă mai adăugăm la aceasta și suprapunerea muncilor de recoltare a plantelor furajere peste lucrările de seceriș ale păioaselor, e limpede de ce recoltarea grîului, orzului și secarei s-a desfășurat într-un ritm încetinit, care a avut o consecință dăunătoare și asupra executării treierișului și arăturilor de vară. Și nu numai atît. Stînd pe cîmp în bătaia soarelui, grînele s-au răscopt, din care cauză în prezent, cu prilejul căratului pe arii, se produc mari pierderi de recoltă. La gospodăria de stat Mănăștiur, de pildă, de pe 50 de ha s-au pierdut cîteva mii de kg de grîu, iar la gospodăria „Scînteia" din cauză că snopii n-au fost clăiți și au fost lăsați împrăștiați pe cîmp în ploaie, multe spice s-au încins și au încolțit. In același pericol se află și recolta altor gospodării de stat cum ar fi Jimbolia, Grabați, Tolvădia, Orțișoara etc., care au terminat secerișul, dar au treierat pînă acum cantități foarte mici de cereale.

Recolta bogată de păioase din acest an trebuie treierată și depozitată cît mai repede, pentru a fi salvată de intemperiile vremii, de păsări și de rozătoare. Pentru aceasta gospodăriile de stat din regiunea Timișoara au datoria să folosească întreaga capacitate de lucru a mașinilor, organizînd temeinic transportul snopilor pe arii, precum și munca brigăzilor care deservesc batozele și combinele. In aceste zile nu trebuie precupețit nici un efort, lucrîndu-se chiar și noaptea, pentru a grăbi cu toate forțele ritmul treierișului. Totodată, întregul parc de tractoare disponibil trebuie folosit la executarea arăturilor de vară. Oamenii muncii de pe ogoarele gospodăriilor de stat din regiunea Timișoara, inginerii și tehnicienii, conducătorii acestor unități nu trebuie să uite nici o clipă că ochii tuturor țăranilor muncitori cu gospodării individuale din împrejurimi sînt ațintiți acum asupra lor, că de felul cum vor ști să exemplifice prin fapte superioritatea lucrării pămîntului cu mijloace mecanizate și după reguli agrotehnice înaintate depinde în mare măsură succesul atragerii acestora pe calea muncii în comun, în cooperativele agricole de producție.

GH. LEU

La Orașul Stalin

50 de sportivi de la sate se pregătesc pentru... Wloclawek

Iată-ne consemnînd un eveniment deosebit în viața sportivă a satelor noastre: apropierea primelor întîlniri internaționale. Intre 15 și 18 august, la Wloclawek (R. P. Polonă) se va desfășura cea de a 3-a ediție a jocurilor internaționale ale tineretului sătesc, competiție la care vor participa și sportivi din satele patriei noastre. Dar, mai întîi cîteva cuvinte despre istoricul acestor jocuri și întreceri sportive rezervate exclusiv sportivilor de la sate. Prima ediție a avut ca centru Varșovia, dar întrecerile s-au desfășurat prin... corespondență. Organizatorii acestor interesante competiții: ziarele Nowa Wies (R. P. Polonă), Landjugend (R. D. Germană) și Mlada Vesnice (R. Cehoslovacă). Frumosul succes cunoscut de primele întreceri ale sportivilor de la sate a fost continuat și în cea de a doua ediție care a avut loc la Swering (R. D. Germană). La începutul acestui an s-a hotărît organizarea celei de a 3-a ediții în R. P. Polonă, urmînd ca la întreceri să participe sportivi din satele R. P. Polone, R. P. Romîne, R. D. Germane, Uniunii Sovietice, R. P. Bulgaria etc.

Bineînțeles, iubitorii sportului din satele noastre doresc să afle cît mai multe amănunte în legătură cu această primă „confruntare" a reprezentanților noștri. Iată cîteva date despre aceste întreceri: programul prevede întîlniri de fotbal, ciclism și atletism; delegația noastră va cuprinde un lot de aproximativ 50 de sportivi care în prezent fac ultimele antrenamente la Orașul Stalin. Fotbaliștii sînt în majoritate jucători de la colectivul sportiv „Recolta"-Reghin, atleții de la colectivul „Recolta" Ministerul Agriculturii și Silviculturii, iar cicliștii din diferite colective sportive sătești. Delegația noastră urmează să plece spre Wloclawek în jurul datei de 12 august.

★

Duminică seara a părăsit Capitala plecînd spre Varșovia o delegație de activiști sportivi din mișcarea sportivă sătească. Delegația este condusă de tov. Vasile Grigore, președintele asociației sportive „Recolta", și urmează să rămînă în R. P. Polonă mai multe zile pentru un schimb de experiență.

pentru zilele de 3, 4 și 5 august

INSTITUTUL METEOROLOGIC CENTRAL ANUNȚA TIMPUL PROBABIL PENTRU URMATOARELE TREI ZILE:

In țară vreme relativ răcoroasă noaptea cu cer mai mult senin. Vînt slab exceptînd sud-estul țării unde la început va sufla potrivit din nord-est. In răsăritul și sudul țării averse locale după amiază. Temperaturile maxime în creștere vor urca pînă la 35 de grade în cîmpia Dunării. In regiunile de deal și cîmpie a țării temperatura solului, la ora 8 dimineața, va fi cuprinsă între 19-25 de grade la adîncimile de 5-20 cm. Solul va avea umezeală suficientă în stratul arabil în cea mai mare parte a teritoriului, exceptînd Dobrogea, estul Moldovei și nordul Bărăganului unde deficitul de umezeală se va accentua parțial.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1 București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".